

***Pak in,
Stap uit !***

Blijspel

van

**Paul Coppens
&
Guy Didelez**

Pak in, Stap uit !

Blijspel

Paul Coppens & Guy Didelez

**AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16**

Dit werk mag slechts worden opgevoerd worden
na voorafgaande schriftelijke toelating van

**AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16**

E-mail info@almo.be

www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

PAK IN, STAP UIT !

Van Paul Coppens en Guy Didelez

Vernieuwde versie 2010
(oorspronkelijke versie: november 1993)

Personages:

- ROBIN
- NORMA
- BASIEL
- ADELINE
- ODETTE
- GUSTA
- DIDIER

Decor: Speelt zich af in het gelijkvloers appartement van Robin en Norma. Er is de living en ernaast op hoger plateau : de slaapkamer. In de living is er de voordeur, keukendeur, deur naar kleine kamer, venster. Er is een deur tussen de living en de slaapkamer. In de slaapkamer is er een venster en een deur naar de bad- en kleedkamer.

Tijd: Een zaterdag. Een mooie lentedag.

EERSTE BEDRIJF

(Wanneer het doek opgaat is de scène leeg. Plots begint de wekkerradio te spelen. Norma komt vanonder de lakens uit. Ze heeft een zelfgemaakt schoonheidsmasker op. (schijfjes komkommer op een dikke, witte onderlaag en jonge worteltjes in haar oren). Ze ziet er nog lui uit en begint de komkommerschijfjes en de worteltjes een voor een in een schoteltje op het nachtkastje te doen. Ondertussen komt Robin op vanuit de keuken. Hij is al gekleed. Hij duwt een karretje voor zich uit met daarop een groenten- en fruitontbijt (verschillende soorten groenten, appels, bananen, kiwi's, geperst fruitsap, enz...) Hij komt bij de slaapkamerdeur en klopt, opent de deur)

ROBIN: Ontbijt!

NORMA: Wauw! Tof zeg!

ROBIN: Breng ik het u in bed?

NORMA: Neen, lieverd, ik kom. (zet wekkerradio af, stapt uit bed, ze heeft een pyjama aan)

ROBIN: Okidoo! (duwt het karretje fluitend naar het salontafeltje, zet daar alles klaar) Appelke... bananeke... kiwike en een geperst fruitsappeke... voor mijn schatteke.

NORMA: (komt de living in) Zo, dit is dan DE dag!

ROBIN: Ziet eens hoe dat lacht.

NORMA: Van een verrassing gesproken. Hier. (klapzoen, zet zich neer en begint te eten, drinkt fruitsap)

ROBIN: En ik heb de taxi al gebeld. Die komt zo meteen.

NORMA: Maar, schat, ik ben nog niet klaar. En alles moet nog ingepakt worden.

ROBIN: Komt in orde, m'n hartediefke. (loopt snel de slaapkamer door, verdwijnt in de kleed/badkamer)

NORMA: Ik heb u niet eens horen opstaan.

ROBIN: (op uit kleedkamer met twee reiskoffers) Ik heb de hele nacht in de kleine kamer doorgebracht. (legt de koffers open op het bed)

NORMA: Aan uw computer?

(Tijdens de nu volgende replieken loopt Robin in en uit de kleed/badkamer, telkens met een hoop vrouwenkleren die hij haastig in de koffers zwiert)

ROBIN: Jep! Ik ben begonnen met grafieken.

NORMA: (zucht, tot zichzelf) Heel interessant.

ROBIN: (enthousiast) Dat is interessant zeg!

- NORMA: Dan hebt ge weer niet geslapen.
- ROBIN: Een beetje.
- NORMA: En het wordt zo een zware dag.
- ROBIN: *(uit de slaapkamer)* Maar een blije dag.
- NORMA: Wat hebt gij toch? Zo zijt ge nog nooit geweest.
- ROBIN: Ik wil u eens extra vertroetelen, mijn pimpelmeeske.
- NORMA: Omdat het mijn laatste dag is?
- ROBIN: *(bekijkt haar wit gezicht)* Amai, hoe ziet gij eruit met dat masker.
- NORMA: Zo hebt ge mij toch iedere dag gezien.
- ROBIN: Vergeet dat plaksel niet van uw gezicht te doen.
- NORMA: Ja, dan zal ik maar best opschieten zeker.
- ROBIN: Hebt gij al gedaan met eten?
- NORMA: Sorry schat, maar het smaakt me niet. Ik ben wat nerveus.
- ROBIN: Ik zal het inpakken, om mee te nemen.
- NORMA: Laat maar. Van inpakken gesproken. Daar moet direct werk van gemaakt worden. *(naar de slaapkamer)*
- ROBIN: Ik ben al begonnen.
- NORMA: *(bekijkt de kleren die op een hoopje in de koffers liggen)* Ik zie het. Er staat mij al meteen een hoop strijk te wachten wanneer ik daar arriveer.
- ROBIN: Ja, als het vlug moet gaan hee. We moesten er gisteravond al mee begonnen zijn. *(duwt de koffers dicht)*
- NORMA: Dat heb ik u toen vijf keer gevraagd, Robin, zelfs geroepen daar...*(wijst naar de andere deur)*...aan die gesloten deur van uw "bureau". Maar geen antwoord. *(af in kleedkamer)*
- ROBIN: Toen was ik bezig met mijn externe schijf. En van schijf gesproken, pak die komkommerschijfkes ook maar mee.
- NORMA: *(op uit kleedkamer met twee volle reistassen, strompelt moeizaam naar de andere kant van de slaapkamer, zet de reistassen neer)* Pff...Amai.
- ROBIN: Norma, hier...*(haalt een papier uit zijn zak, geeft het haar)* Ik heb een lijst opgemaakt van wat ge kunt meenemen. Ik heb het schoon uitgeprint met een speciale lay-out.
- NORMA: *(bekijkt de lijst)* De vrouwenkleren zijn voor mij.
- ROBIN: De mannenkleren voor mij.

NORMA: 't Is logisch verdeeld, ja.

ROBIN: Goed hee, schatteke. En de lay-out?

NORMA: Waarom sta ik normaal en gij in 't vet?

ROBIN: Gij hebt toch een hekel aan vet.

NORMA: Heel attent van u.

ROBIN: Het is ook zo dat alles wat normaal is weg moet en al het vet blijft.

NORMA: Ah bon, dus ik moet weg?

ROBIN: Zo hebben we toch afgesproken.

NORMA: Natuurlijk, mijne lieve ananas.

ROBIN: Mijn microsofteke.

(Ze kussen elkaar. Robin maakt zich los, wrijft het wit van zijn gezicht)

ROBIN: Dat plaksel gaat af.

NORMA: Wat dacht ge? Dat het er ingebakken is?

ROBIN: Vergeet uw babydoll niet.

NORMA: Maar, mijn erwteke, die kan ik toch niet meenemen.

ROBIN: Waarom niet? *(af in de kleedkamer)*

NORMA: Ik zal die daar niet nodig hebben. *(ontdoet zich van haar masker met gerief dat op kast lag)*

ROBIN: *(off kleedkamer)* Ge waart er altijd zo sexy mee.

NORMA: Neen, Robin, ik wil hem niet meer. Dat roze past niet meer bij de kleur van mijn haar die ik nu heb.

ROBIN: *(op met roze babydoll, legt die op de trimfiets)* Ik zie het nog voor mij alsof het gisteren was. Ge had die babydoll aan en ge zat hier op die fiets te trappen. En ge wiegde met uw heup bij iedere trap van uw linkervoet op die pedaal en ge wiegde met uw andere heup bij iedere trap van uw rechtervoet op die andere pedaal en alles wiegde mee.

NORMA: Toen had gij nog gene computer.

ROBIN: En gij at nog niet vegetarisch.

NORMA: Hebt gij een uur gezegd bij het bellen van de taxi?

ROBIN: Niet dat ik weet.

NORMA: Typisch.

- ROBIN: Laat ons in ieder geval voortmaken.
- NORMA: Robin, zijt ge nu zo in de weer of gehaast?
- ROBIN: Allebei.
- NORMA: Ge zijt in de weer omdat ik hier zo vlug mogelijk weg moet.
- ROBIN: Schatteke, we gaan toch scheiden. Dan is het beter de korte pijn dan de lange ellende. Kijk maar naar al onze vrienden die gescheiden zijn, jarenlange miserie.
- NORMA: Maar die waren ten minste een paar jaren getrouwd. Wij pas acht maanden.
- ROBIN: Ge zult wel een andere man leren kennen. Voor langer dan acht maanden.
- NORMA: Maar trouwen...nooit meer!
- ROBIN: Ge hebt overschot van gelijk. *(maakt een nachtlampje los)* Eentje voor u en eentje voor mij. *(stopt nachtlampje in de doos)*
- NORMA: *(neemt een kussen van het bed)* Eentje voor u en eentje voor mij *(stopt kussen in de doos)* Die valiezen mogen er af, we moeten de lakens verdelen.
- ROBIN: *(neemt de twee koffers van het bed, zet ze aan de deur)* 't Is toch komiek hoe twee mensen soms in 't geheel niet bij mekaar passen, hoe die totaal naast mekaar kunnen leven.
- NORMA: Maar niet voor lang. *(trekt deken en lakens van het bed)* Eentje voor u en eentje voor mij. *(stopt een laken in de doos)*
- ROBIN: Als het niet geeft, ik heb liever het onderlaken.
- NORMA: *(haalt laken weer uit de doos, stopt er een ander laken in)* Onderlaken voor u, bovenlaken voor mij.
- ROBIN: En toch hebben we nooit ruzie gehad.
- NORMA: Dat ging ook niet. *(maakt het bed op met wat er nog rest)*
- ROBIN: Waarom niet ? *(neemt een stukje wortel van het bord, eet ervan)*
- NORMA: Zodra gij achter uw computer zat, hoorde of zag gij niks meer.
- ROBIN: Da's juist.
- NORMA: En ik stak wortels in mijn oren en dan hoorde ik al evenmin iets.
- ROBIN: Ook juist. *(beseft het dan, bekijkt de wortel)* Zeg hela, hebt gij deze ook in uw oren gestoken?
- NORMA: Jep!

- ROBIN: *(slikt even, legt de wortel vlug weg)* Weet ge, ik heb het altijd belachelijk gevonden, die komkommerschijfkes en die wortels.
- NORMA: Dat is een goede remedie om mijn oren jong, soepel en levendig te houden.
- ROBIN: Dat zal wel zijn, ja.
- NORMA: Natuurlijk zal het wel zijn, ja. Goh Robin, we zijn maar acht maanden getrouwd, maar in die tijd kreeg ik het meer en meer op de zenuwen met uwe computermanie.
- ROBIN: Dat wist ik niet.
- NORMA: Natuurlijk niet, schat, ik heb het nooit laten blijken.
- ROBIN: Da's schoon van u.
- NORMA: *(neemt nog een kader van de muur)* Deze kader wil ik ook hebben. *(stopt kader in de doos)*
- ROBIN: Ja, die staat op de lijst in normale alinea.
- NORMA: En gij?
- ROBIN: Ik sta in 't vet.
- NORMA: Ik bedoel: kreeg gij het nooit op de zenuwen van mij?
- ROBIN: Da's zeker. Gij met uw streven naar uw "schoonheidsideaal", met uw schoonheidsmaskers, uw warme baden met melk, crèmes, poeders, pillekes, turnoefeningen, sauna, trimfiets, pedicure, manicure.
- NORMA: Vond gij dat zo erg?
- ROBIN: Ik zou er de muren van op gelopen hebben.
- NORMA: Ik heb dat nooit aan u gezien.
- ROBIN: Natuurlijk niet met die komkommers voor uw ogen. En eens heel die fruitwinkel van uw gezicht heb ik het niet laten blijken.
- NORMA: Da's schoon van u.
- ROBIN: We hebben het dan toch nog goed getroffen met mekaar. Een zelfde karaktertrek : we laten ons ongenoegen niet blijken.
- NORMA: 't Is daarmee dat we het acht maanden uitgehouden hebben.
- ROBIN: Bedankt schat.
- NORMA: Bedankt lieveling. *(Ze kussen elkaar)* En volgende week ga ik op reis. Met u heb ik dat nooit gekund. Gij wilde nooit buiten.
- ROBIN: En vandaag al installeer ik hier de computer.
- NORMA: Hier ?

- ROBIN: Van deze kamer maak ik een computerzaal. Enfin...zaal.
- NORMA: Waar gaat ge dan slapen?
- ROBIN: In dat klein kamerke. Mijn ex-bureautje. Op een veldbeddeke. Ik heb daarmee genoeg. Dus, pak dat bed hier ook maar mee.
- NORMA: Dat krijg ik niet in die taxi. Mijn part van de meubels kom ik maandag halen.
- ROBIN: Hoe vlugger dat dat hier allemaal buiten is, hoe beter.
- NORMA: Ik ook?
- ROBIN: Da's zeker poezeke, ge loopt in mijne weg.
- NORMA: Maar mijn trimfiets moet nu mee. *(neemt de babydoll van de fiets)* Die zal toch wel in die taxi kunnen zeker?
- ROBIN: Zonder babydoll wel, ja.
- NORMA: Ik hang die weer in de kleerkast. Doris kan die aandoen. *(af in kleedkamer)*
- ROBIN: *(stapt met grote passen de slaapkamer af)* Ik weet niet of zij zoiets zal dragen. *(bij het "afmeten" stapt hij over het bed)*
- NORMA: *(off kleedkamer)* Heeft ze mijn maten?!
- ROBIN: *(tevreden met de grootte van de slaapkamer)* Groot genoeg. Prima.
- NORMA: *(off)* Dan is ze goed voorzien?!
- ROBIN: Ik zal mijn handen vol hebben.
- NORMA: *(off)* Ge zult wel vlug uwe draai vinden.
- ROBIN: Zodra ge weg zijt begin ik er aan.
- NORMA: *(komt in de slaapkamer)* Gij laat er ook geen gras over groeien.
- ROBIN: Ik moet natuurlijk eerst dit bed uitbreken.
- NORMA: Waar gaat ge Doris dan ontvangen?
- ROBIN: Hier.
- NORMA: Zonder bed?
- ROBIN: We moeten toch plaats hebben voor onze computers.
- NORMA: Ik begrijp het, ja. 't Is op dié manier dat ge uw handen vol gaat hebben. *(komt in de living, drinkt fruitsap)*
- ROBIN: *(bij haar)* Doris en ik komen heel goed overeen.

- NORMA: Kan ook moeilijk anders. Zelfde passie voor computers.
- ROBIN: We wisselen programma's uit.
- NORMA: Schat, voor ik ga wil ik het nog even hebben over Doris.
- ROBIN: Waarom?
- NORMA: Hoe waarom?! Ik heb toch het recht te weten wie mijn plaats inneemt. Of niet soms?
- ROBIN: Ge weet er toch alles van. Doris en ik hebben mekaar leren kennen in de computerclub.
- NORMA: En is dat alles? Echt alles? Kan ze koken?
- ROBIN: Dat hoeft ze niet te kunnen.
- NORMA: Is ze mooi?
- ROBIN: 'k Weet niet. 'k Heb ze eigenlijk nog niet goed bekeken.
- NORMA: Ah zo.
- ROBIN: Ik ben nog niet met haar naar bed geweest, als ge daar soms op zinspeelt.
- NORMA: Neenee, daar dacht ik niet aan... omdat ik u ken.
- ROBIN: Snoes, ge weet goed genoeg dat een vrouw voor mij niet mooi, sexy of lief moet zijn. Ze moet inderdaad zelfs niet kunnen koken. Als ze maar veel van computers kent.
- NORMA: Ik begrijp niet hoe ik het met u acht maanden heb kunnen volhouden.
- ROBIN: Doris komt hier wonen.
- NORMA: En het bed wordt uitgebroken. Dus, met jullie beidjes gezellig op een veldbeddeke.
- ROBIN: Er is juist plaats genoeg voor twee veldbeddekes naast elkaar.
- NORMA: De veldbed-liefde. Adembenemend!
- ROBIN: We moeten het nog bespreken, maar het ziet er zo wel naar uit. Ze is vrij, woont op een klein appartement. Of had gij hier liever blijven wonen? Het kan nog altijd. Dan trek ik bij Doris in.
- NORMA: Niets van. Dit appartement is van uw oom, Pater Hugo.
- ROBIN: Nog niet. Hij zit nog altijd zijn opleidings- en proefperiode uit.
- NORMA: Daar zit het 'm juist. Zolang hij nog geen definitieve beslissing heeft genomen, echt pater worden of terugkeren naar het burgerleven, moet gij hier blijven wonen. Gij zijt familie. Trouwens, ik moet geen appartement meer hebben en ge weet waarom.

- ROBIN: Zit die boerderij nog altijd in uwe kop?
- NORMA: Boerderij, dat klinkt zo boers. Ik noem het een beautyfarm.
- ROBIN: Ja, dat klinkt wel schoner.
- NORMA: Gij uw computers en Doris, en ik mijn eigen schoonheidsinstituut.
- ROBIN: We gaan ons allebei veel verbeteren.
- NORMA: Dit is inderdaad de beste oplossing, er een punt achter zetten.
- ROBIN: We mochten nooit getrouwd geweest zijn.
- ROBIN: Had uw moeder ons goesting laten doen hee. Samenwonen... Maar neen...trouwen...
- NORMA: Ge kent mijn moeder.
- ROBIN: Hoe gaat ze nu reageren, denkt ge?
- NORMA: Amai, dat gaat wat worden.
- ROBIN: G'hebt haar nog niet gebeld?
- NORMA: Neen. Ze weet van niks.
- ROBIN: Dat gaat inderdaad wat worden.
- NORMA: Ik twijfel nog wat ik ga doen. Haar nu eerst inlichten of straks daar zomaar met de deur...en mijn valiezen...in huis vallen.
- ROBIN: En met uwe trimfiets.

(Ze bekijken mekaar even, schieten dan allebei in een lach)

- NORMA: Robin...gij goeie ouwe Robin...
- ROBIN: Norma...gij snoezige caloriearme Norma.

(Ze kussen mekaar vluchtig. Maken zich dan meteen van mekaar los)

- NORMA: Goh, het wordt nu wel hoog tijd dat ik mijn bad ga nemen.
- ROBIN: Zal ik het water laten lopen?
- NORMA: Het is zaterdag vandaag. Dus een melkbad.
- ROBIN: Hoe kan ik dat vergeten. *(af in de keuken)*
- NORMA: *(kijkt even rond, zucht)* Ja, dat zal het dan wel zijn. Gedaan. Streep erdoor. Adieu, klein appartement. Adieu, echtelijk bed. Adieu sprookjeshuwelijk. Moedertje, daar kom ik. Met pak en zak. Met een ervaring rijker...

(Op dat moment komt Robin op uit de keuken. Heeft een mandje met zes grote flessen melk mee. Hij zingt opgewekt. Knipoogt naar Norma, gaat de slaapkamer door en af in de kleed/badkamer, laat deur open)

NORMA: ...en een vriend achterlatend. Een goeie vriend.

(We horen Robin nog altijd verder zingen in de badkamer. Norma roept van aan de deur van de slaapkamer richting badkamer)

NORMA: Robin, wat zou ik nu best doen : m'n moeder bellen of niet?

ROBIN: (off badkamer) Ze zal u toch niet geloven.

NORMA: Is best mogelijk. Toch probeer ik het. (naar de telefoon, duwt een nummer, wacht even, maar haakt dan vrij vlug weer in) Of neen.

ROBIN: (op uit de badkamer met de lege melkflessen, komt in de living) Wie zou ons trouwens wel geloven, zoals wij uit mekaar gaan.

NORMA: Ge hebt gelijk. Het zou een lang telefoongesprek worden om het mijn moeder ingeprent te krijgen.

ROBIN: Poezeke, de melk is in de badkuip en het heet water is er aan het bijlopen.

NORMA: Dan duik ik er maar meteen in. (af in de badkamer)

ROBIN: En dan ruim ik ondertussen af. (begint opgewekt te fluiten, zet de melkflessen op het karretje, het ontbijt erbij) Dan nog een klein afwaske en mijn leven herbegint!

(Plots roept Norma luidkeels vanuit de badkamer)

NORMA: (off) ROBIN!!!

ROBIN: (schrikt) Is er iets? Ge hebt u toch niet verbrand?!

NORMA: (off) Veel erger!

ROBIN: (komt in de slaapkamer) Een spin in het bad?

NORMA: (haar hoofd komt tevoorschijn uit de badkamer) De melk!

ROBIN: Zuur?

NORMA: Robin, ge hebt bottermelk in de badkuip gegoten!

ROBIN: 't Is niet waar!

NORMA: Bottermelk, Robin!

ROBIN: Verdorie, ik heb mij mispakt. Sorry, ik ben verstrooid.

NORMA: Ik zal me dan maar gauw douchen.

ROBIN: Is een bottermelkbad echt niet goed?

NORMA: Zie dat mijn vel begint te kabbelen. (trekt zich terug, doet badkamerdeur dicht)

ROBIN: Neen, dat zou geen gezicht zijn.

(Er wordt aan de voordeur gebeld.)

ROBIN: De taxi Nu al?

(Robin opent de voordeur. Het is inderdaad de taxichauffeur, Basiel. Hij heeft de eigenaardige gewoonte om op bepaalde ogenblikken ja of neen te knikken terwijl hij spreekt. Uiteraard niet voortdurend)

BASIEL: Dag meneer, ge had een taxi besteld?

ROBIN: Ja, dat klopt. Komt u binnen.

BASIEL: Binnen komen! Dat is niet de gewoonte hee meneer. Meestal komen onze klanten buiten als wij komen, maar wij komen niet binnen.

ROBIN: Ja, dat begrijp ik.

BASIEL: (ja-knikkend) Ah ge snapt het.

ROBIN: Maar komt u toch maar even binnen.

BASIEL: (neen-schuddend) Dus, ge snapt het niet.

ROBIN: Het zit zo, het is voor mijn vrouw dat ik gebeld heb.

BASIEL: (ja-knikkend) Voor madam.

ROBIN: Maar ze is nog niet gereed.

BASIEL: (neen-schuddend) Niet gereed.

ROBIN: Dus, ge kunt misschien even binnen wachten.

BASIEL: Awel ja. (komt binnen) Ik ben Basiel Lismont. Van taxi Lismont. Ja, ik rijd voor mijn eigen. Zeg maar Basiel, nu ik hier toch binnen ben.

ROBIN: Basiel.

BASIEL: (ja-knikkend) Ja. Just. (kijkt rond)

ROBIN: Let maar niet op de wanorde. Ik was net aan het opruimen.

BASIEL: (kijkt naar het ontbijt op het karretje, ja-knikkend) Ik zie het. Pas op, ik let er niet op... maar ik zie het.

ROBIN: Weet ge wat, meneer... Basiel...

BASIEL: (neen-schuddend) Gene meneer. Alleen Basiel.

ROBIN: Basiel...

- BASIEL: *(ja-knikkend)* Ja.
- ROBIN: Ge kunt misschien de koffers al in de auto zetten.
- BASIEL: Ah, er moeten valieskes meegepakt worden?
- ROBIN: Ze staan in de slaapkamer.
- BASIEL: *(ja-knikkend)* Slaapkamer.
- ROBIN: Precies. Ik moet terwijl even iets uitprinten.
- BASIEL: Ge verzamelt prenten? Van voetbalisten of coureurs?
- ROBIN: Printen! Afdrukken...met de computer.
- BASIEL: Ah ja, computerprintedingskes.
- ROBIN: Laat maar.
- BASIEL: Ja, ik zal 't laten.
- ROBIN: Dus, als ge mij even wilt excuseren. *(gaat richting deur kleine kamer, toont de andere deur)* De slaapkamer is hier. *(af kleine kamer)*
- BASIEL: Gefferdemme, dat is niet alleen binnenkomen, dat is ook direct de slaapkamer induiken. Allee dan... valieskes.

(Basiel komt de slaapkamer binnen, bekijkt de koffers en reistassen)

- BASIEL: Ja, 'k zie het al. Dat zal iets zijn voor naar 't station of de luchthaven.

(Norma komt uit de badkamer. Ze heeft alleen een handdoek om zich heen. Norma staat oog in oog met Basiel. Ze schrikt en gilt)

- BASIEL: Hola.
- NORMA: Wie zijt gij? *(houdt handdoek stevig tegen haar lichaam)*

(Basiel moet meteen naar adem happen. Blijft stokstijf staan)

- NORMA: *(luid roepend)* Robin!!!
- BASIEL: *(maakt rare geluiden)* Uuuuuh...uuuuuh!
- NORMA: Maak dat ge weg komt. Robin!!!

(Robin op uit bureau)

- ROBIN: Wat gebeurt er? *(rent slaapkamer binnen)*
- NORMA: Wie is die maniak?
- ROBIN: Dat is Basiel, de taxichauffeur.

NORMA: Taxichauffeur?! Zoiets?! Zie hem daar staan.

(Basiel staat stokstijf met wijd-open ogen, met open mond naar Norma te staren)

ROBIN: Basiel?!

BASIEL: Uuuuuh... uuuuuh....

NORMA: Met zo iemand rijd ik niet mee.

ROBIN: *(met handen voor de ogen van Basiel)* Basiel?!!!

BASIEL: Uuuuuh... uuuuuh....

NORMA: Wat heeft die?

ROBIN: Hyperventilatie misschien.

NORMA: Maar doe dan toch iets!

ROBIN: Iets?! *(roept luid in de oren van Basiel)* Hela!!! Basiel!!!

BASIEL: Uuuuuh... uuuuuh....

NORMA: Schudt hem.

ROBIN: Ja, dat kan ik doen, aan de boom schudden.

NORMA: De boom niet. Hèm!

(Robin neemt Basiel bij zijn armen en schudt hem)

BASIEL: *(ontwaakt)* Hein?! *(meteen gegeneerd)* Oh pardon, excuseer... ik... euh... 'k was efkes weg.

NORMA: Wat doet hij hier in de slaapkamer?

ROBIN: Ik had hem gevraagd de koffers al in de auto te zetten.

NORMA: Waarom doet hij dat dan niet?

BASIEL: Ja... jaja... excuseer madammeke... maar ik heb dat altijd. Als ik verschiet dan sla ik tilt. Dan moet ik wakker gemaakt worden.

NORMA: Gij verschiet toch niet terwijl ge aan het rijden zijt?

BASIEL: Soms.

NORMA: Robin, met die vent rijd ik niet mee! In geen geval.

ROBIN: Zoeteke, ik kan toch moeilijk een andere taxi opbellen.

BASIEL: Ge moet gene schrik hebben, madammeke, ik zal niet meer verschieten van u. Tenzij...

NORMA: Tenzij wat?

- BASIEL: Tenzij gij die handdoek laat vallen.
- NORMA: Ooooooh! (verontwaardigd af in badkamer, slaat deur dicht)
- ROBIN: Meneer, ge moet mijn vrouw excuseren, ze is wat nerveus.
- BASIEL: 't Is mijn fout. 'k Weet het, 't is mijn fout.
- ROBIN: Neeneen, 't is mijn fout. Ik moest haar verwittigd hebben dat gij hier waart.
- BASIEL: 't Zal niet meer gebeuren.
- ROBIN: Neen, want nu weet ze dat ge hier zijt. Als ge dan misschien wilt beginnen met alles in te laden. Dan ga ik even met haar praten. Oh, dit mag ook mee. (geeft beautycase, die naast kastje stond, aan Basiel)
- BASIEL: Ja. Dat ook. (neemt ook de twee grote koffers) Zeg meneer...
- ROBIN: Ja?
- BASIEL: Ik kan daar echt niks aan doen. Dat is mijne natuur. Maar 't is wel een eigenaardige manier van verschieten.
- ROBIN: Zeg dat wel.
- BASIEL: Weet ge, de meeste mensen verschieten als ik verschiet.
- ROBIN: Het is inderdaad nogal verschietachtig.
- BASIEL: Waart gij ook verschoten?
- ROBIN: 't Is niks.
- BASIEL: 't Is wél iets. Maar als ik dat nog voor heb, maak mij dan direct wakker. 't Beste systeem is: ge pakt mijn arm en ge zwaait ermee zodat ik mijzelf met mijn hand een goei mep tegen mijn kaak geef. Want ik zou mij daarvoor zelf wel kunnen slaan. (neen-schuddend) 't Is niet te doen, zo een manier van verschieten. 't Is niet te doen.
- ROBIN: Bon, nu weet ik het.
- BASIEL: (nog nee-schuddend, meteen overgaan in ja-knikken) Ja. 't Is maar dat ge't weet. Allee, dan zal ik er maar aan beginnen. (wringt zich moeizaam met de koffers en beautycase door de deur van de slaapkamer, gaat de living door en wringt zich dan door de buitendeur, terwijl tot zichzelf mompelend :) 't Is niet te doen...
- ROBIN: (klopt op deur van de badkamer) Schatteke, zijt ge gereed?
- NORMA: (op uit de badkamer) Moet ik echt met die griezel mee?
- ROBIN: Nu ook niet overdrijven.
- NORMA: Waarom hebben wij toch geen auto?!

- ROBIN: Tegen volgende keer leer ik rijden.
- NORMA: Volgende keer?
- ROBIN: Ik bedoel, tegen dat Doris hier weggaat.
- NORMA: Daar ben ik vet mee.
- ROBIN: Alhoewel ik niet denk dat Doris en ik er ooit een punt zullen achter zetten.
- NORMA: Doris is duidelijk niet zoals ik.
- ROBIN: Ze is veel beter.
- NORMA: Het juiste deksel op uwe pot.
- ROBIN: De juiste programma in mijne computer.
- NORMA: Robin, gij hebt een heel ander ideaalbeeld van de vrouw dan de meeste mannen, weet gij dat?
- ROBIN: Ja, dat weet ik.
- NORMA: Gaat ge met haar trouwen?
- ROBIN: Ik denk er niet aan. Ene keer, maar nooit meer.
- NORMA: Mij is het ook slecht gekomen, schat.

(Basiel op via de voordeur)

- BASIEL: Ze staan erin.
- ROBIN: Norma, hem niet doen verschieten!
- NORMA: Zeker niet. *(vlug af badkamer)*
- BASIEL: En hoe is't met madammeke?
- ROBIN: Ze zal zo gereed zijn.
- BASIEL: *(knikkend)* Gereed.
- ROBIN: Er dient wel nog het één en ander in de auto geplaatst te worden.
- BASIEL: Ah ja?
- ROBIN: Die reistassen.
- BASIEL: Allee zeg, 't was nog niet alles.
- ROBIN: Neen, zeker niet.
- BASIEL: Geen probleem meneer. Voilà. *(neemt de twee reistassen en sukkelt naar de voordeur)* Amai, die zijn zwaar.

ROBIN: Vindt ge?

BASIEL: Bah ja 'k *(af)*

ROBIN: 'k Zal ondertussen maar opruimen. *(neemt karretje en gaat ermee af in de keuken)*

(Uit de badkamer komt Norma, ze is nog altijd in die handdoek gehuld. Ze kijkt voorzichtig rond)

NORMA: Robin? *(komt tot aan de slaapkamerdeur)* Robin?

ROBIN: *(op uit de keuken)* Norma?

NORMA: Robin, mijn kleren!

ROBIN: Hoe, uw kleren?

NORMA: Ik heb niks om aan te trekken. Al mijn kleren zitten al in de koffers.

ROBIN: Verdorie, ook stom.

NORMA: Ja, wie heeft ze er ingestoken!

ROBIN: Kunt ge die babydoll niet aantrekken?

NORMA: En zo in die taxi zitten zeker. Die vent krijgt weer iets.

ROBIN: Ik zal u zeggen wat ge dan moet doen: ge moet zijn arm omhoog zwieren...

NORMA: Schat, kunt ge niet meerijden?

ROBIN: Naar uw moeder?!

NORMA: Me tot daar vergezellen. Mij uitgeleide doen.

ROBIN: Oh ja, ik zal aanbellen en als ze opendoet zal ik u binnendragen en zeggen : "Madam, hier is uw dochter terug. De garantie is uit."

NORMA: Gij moet niet uitstappen. Het is maar om niet in m'n eentje met die vent in de auto te moeten zitten.

ROBIN: En ik dan te voet terugkomen.

NORMA: Met Basiel.

ROBIN: Twee ritten betalen?! Veel te duur!

(Basiel op via voordeur)

BASIEL: Allee, dat is ook geklonken.

NORMA: Robin, ik wil mijn laatste nieuw kleedje aantrekken. *(rent vlug naar de deur van de badkamer)*

ROBIN: *(achter haar in de slaapkamer)* In welke koffer zit dat ?

- NORMA: In één van de twee! *(af in badkamer)*
- BASIEL: *(in de slaapkamer)* Is ze gereed ?
- ROBIN: Euh...neen...euh...ze heeft iets nodig dat al in de auto staat.
- BASIEL: Ah ja?
- ROBIN: *(duwt Basiel vriendelijk de living in)* Een valies.
- BASIEL: *(knikkend)* Een valies.
- ROBIN: Ja, ge hebt ze toch al in de auto gezet?
- BASIEL: Jaja, alles zit erin. Alleen madammeke nog.
- ROBIN: Mijn vrouw heeft nog even een valies nodig.
- BASIEL: Welke van de twee?
- ROBIN: Euh...dat weet ik niet.
- BASIEL: Ge weet het niet.
- ROBIN: Dus, als ge zo goed zou willen zijn om die valiezen even weer naar hier te brengen.
- BASIEL: Alle twee?
- ROBIN: Ik vrees van wel.
- BASIEL: Ja, 't is maar een vraag. Ik moet toch wachten. *(gaat richting van de voordeur)*
- ROBIN: Basiel, ge kunt misschien ondertussen die dozen meedoen.
- BASIEL: *(kijkt naar de twee dozen)* Die moeten ook mee?
- ROBIN: Precies.
- BASIEL: *(zet de ene doos op de andere, neemt ze dan)* 'k Vraag mij af waar madammeke naartoe gaat.
- ROBIN: Ze zal u het adres wel geven.
- BASIEL: *(sukkelt met de dozen naar buiten)* 't Is begot een echte verhuis. *(af)*
(Robin naar de deur van de badkamer, klopt)
- ROBIN: Schat, 't komt in orde hoor. Basiel brengt uw kledje.
(Badkamerdeur vliegt open. Norma steekt haar hoofd binnen)
- NORMA: Wat?!!!

ROBIN: Ik bedoel : Basiel is de koffers gaan halen.

NORMA: Hou hem in godsnaam zo ver mogelijk van deze deur weg.

ROBIN: Hij is nu ook niet wat ge denkt.

NORMA: 'k Weet zo nog niet.

ROBIN: Anders was hij daarnet niet zo geschrokken.

NORMA: Het was misschien een truc. Zulke kerels zitten vol trucs.

ROBIN: En gij zit boordevol zenuwen.

NORMA: Robin, alles gebeurt zo hals over kop. Het gaat veel te snel!

ROBIN: 't Kan niet snel genoeg gaan.

NORMA: Oh neen?!

ROBIN: Zo zijn we vlug op ons effen.

(Basiel komt via de voordeur naar binnen gesukkeld met de zware valiezen)

BASIEL: Amai, amai.

ROBIN: En zo zijn we even vlug van die vent verlost.

NORMA: Breng me dat nieuw kleedje.

(Norma trekt zich terug. Robin naar de slaapkamerdeur)

BASIEL: Waar moet ik ze zetten?

ROBIN: Geef maar hier.

(Basiel met de koffers naar de slaapkamerdeur, daar neemt Robin over)

ROBIN: Dank u.

BASIEL: Nog iets?

ROBIN: Ja. Die trimfiets.

BASIEL: Hein?!

ROBIN: Niet verschieten hé!

BASIEL: Moet dat velodinges ook mee?

ROBIN: Kan dat in de auto?

BASIEL: Vanachter in mijne koffer. Dan zal ik eerst alles van in de koffer op de achterbank moeten plasseren.

ROBIN: Als ge dat zou willen doen. Neem maar mee.

(Basiel komt de slaapkamer in, neemt trimfiets, sukkelert ermee door de deur)

BASIEL: Gefferdemme, dat is ook niet niks.

ROBIN: (roept Basiel na) Mijn vrouw is zo gereed.

BASIEL: Ze mag het op haar gemak doen. (sukkelert met de trimfiets door de voordeur) Op 't gemak.

(Robin sleurt beide koffers naar het bed. Norma op uit badkamer)

NORMA: Ik hoop maar dat dat kleedje niet verkreukeld is.

(Robin plaatst een koffer op het bed, opent die. Norma zoekt het kleedje tussen de andere kledij)

ROBIN: Het is toch maar om in die auto te zitten.

NORMA: En om bij mijn moeder binnen te duikelen. Hier, 'k heb het al. (bekijkt kleedje) Hmm, valt nog mee.

ROBIN: Gaat g'u hier aankleden?

NORMA: Ik denk er niet aan met die kerel in de buurt.

ROBIN: Die moet niet meer in de slaapkamer komen.

NORMA: Hij moet deze valiezen nog komen halen.

ROBIN: En uw lingerie?

NORMA: Dat had ik gisteravond klaargelegd. (kijkt rond) Zeg, waar is mijn beautycase ?

ROBIN: Oh, die heb ik ook al meegegeven.

NORMA: Nu ja, misschien heb ik nog wat gerief in mijn handtas. (af in de badkamer)

(Basiel op. Gaat onmiddellijk door tot aan de slaapkamerdeur)

BASIEL: En?

ROBIN: We hebben geluk. We vonden het nodige in de eerste koffer.

BASIEL: (knikkend, komt in de slaapkamer) Ge moet maar chance in 't leven hebben.

ROBIN: Zo, die mogen weer in de auto.

BASIEL: Alle twee?

ROBIN: Ja natuurlijk.

BASIEL: (neemt de twee koffers) En hoe is 't met madammeke?

- ROBIN: Is in een oogwenk gereed.
- BASIEL: *(knikkend)* In een gewenkt oog. Allee, allee, wat ne mens allemaal moet horen. *(worstelt zich met de twee valiezen door de slaapkamerdeur, gaat door de living richting voordeur)* In 't oog op 't gemak.
- ROBIN: *(volgt Basiel)* Sorry hé Basiel.
- BASIEL: 't Is niks jong, 't is niks.
- ROBIN: We hebben geluk dat gij een zeer geduldige taximan zijt.
- BASIEL: *(keert zich om aan de deur)* Dat ook al. Jullie hebben toch wreed chance in 't leven.
- ROBIN: Iets drinken?
- BASIEL: Neen, merci. Nu dat madammeke gereed is, vertrek ik liever direct.
- ROBIN: Is voor iedereen het beste.
- BASIEL: Ah ja?
- ROBIN: Jazeker.
- BASIEL: Als ik het zo hoor, ge hebt precies gaarne dat uw vrouw op reis gaat, en liefst zo rap mogelijk. Allee, 'k zal mij dan haasten. *(worstelt zich met de twee koffers door de voordeur)*
- ROBIN: Op reis?
- (Norma op uit badkamer, heeft haar kleed aan, komt de living ingerend)*
- NORMA: Robin, mijn schoenen!
- ROBIN: Wat is daarmee?
- NORMA: Ik heb er geen.
- ROBIN: Ge wilt toch niet zeggen...*(wijst naar de voordeur)*
- NORMA: Ik vrees van wel.
- ROBIN: In één van de valiezen?
- NORMA: In één van de reistassen.
- ROBIN: 't Is niet waar!
- NORMA: Deze keer ligt het aan mij. Ik heb die tassen gevuld.
- ROBIN: *(naar barmeubel)* Ik geloof dat ik aan een drankje toe ben.
- NORMA: Drinkt gij nu al? Zo vroeg?

- ROBIN: De spanning, schat. De spanning.
- NORMA: Zeg dat wel. *(bij Robin)* Robin, ik heb er over nagedacht. Dit afscheid gebeurt veel te snel.
- ROBIN: *(schenkt zich een drankje in)* Wat wilt ge dan? Dat we hier nog een paar uur mekaar uitwuiven?
- NORMA: Ik ben bezorgd om u.
- ROBIN: Bezorgd?! Om mij?! *(drinkt)*
- NORMA: Oké, we hebben afgesproken om er vandaag definitief een punt achter te zetten, dat ik vandaag hier wegga. Voorgoed. Maar niet zo vroeg.
- ROBIN: Het is al tien uur.
- NORMA: En ik wil kennis maken met die Doris.
- ROBIN: *(dronk net, verslikt zich)* Wablief?!
- (Basiel komt binnen)*
- BASIEL: Ah, madammeke is gereed zie ik. Allee dan.
- NORMA: Neen toch niet.
- BASIEL: *(neen-schuddend)* Neen.
- NORMA: Mijn voeten.
- BASIEL: Wat is ermee
- ROBIN: Niet verschieten, maar ze zijn bloot.
- BASIEL: Allee gij.
- NORMA: Blote voeten. Snapt ge?
- BASIEL: Of ik het snap? *(jaknikkend)*
- NORMA: Ja.
- BASIEL: *(neen-schuddend)* Neen.
- ROBIN: Basiel, neem ons niet kwalijk, maar we proberen u voorzichtig voor te bereiden op het feit dat haar schoenen nog in één van die reistassen zitten.
- BASIEL: Die al in de auto staan.
- NORMA: En aangezien die schoenen bij dit kleedje moeten passen...
- ROBIN: Die schoenen zitten in een van de twee tassen.
- NORMA: En ik weet echt niet in welk van de twee.

- ROBIN: Dus, Basiel...
- BASIEL: 'k Snap het...*(wil weggaan)*
- NORMA: En nog iets.
- BASIEL: *(keert op zijn passen terug)* Uw kousen?
- NORMA: Mijn beautycase.
- BASIEL: Uw boterkees ?
- NORMA: Voor mijne make-up.
- ROBIN: Dat apart valieske.
- BASIEL: Komt in orde. Bestelling opgenomen. *(in het naar buiten gaan roept hij als een garçon:)* Twee tassen twee! Eén boterkees één! *(af)*
- ROBIN: 't Is gene kwaaiie.
- NORMA: Wel Robin?
- ROBIN: Wel wat?
- NORMA: Ik wil een gesprek met Doris. Ik wil dat zij u goed verzorgt.
- ROBIN: Schat, dat kunt ge niet menen.
- NORMA: Robin, mijn besluit staat vast. Voor ik hier de deur uitga wil ik een gesprek onder vier ogen met mijn opvolgster. Bel haar op, zeg haar dat ze even goeiendag komt zeggen.
- ROBIN: Lieweling, dit is je reinste onzin.
- NORMA: Ge hebt me toch niet al die tijd belogen?
- ROBIN: Hoezo ?
- NORMA: Ge hebt toch een vriendin?
- ROBIN: Natuurlijk.
- NORMA: En zij komt hier toch inwonen?
- ROBIN: Zeker en vast. Twijfelt ge soms aan mij ?
- NORMA: Ge bedriegt me echt niet?
- ROBIN: Norma, schat, zou ik zoiets doen? Zou ik u bedriegen? Ja, ik heb een lief. Dus ge kunt gerust op uw twee oren slapen.

(Basiel komt binnen gesukkeld met de zware reistassen en de beautycase)

- BASIEL: Ik heb eigenlijk ook chance.

- ROBIN: Oh ja ?
- BASIEL: Dat jullie op het gelijkvloers wonen. (zet de reistassen en de beautycase neer)
- ROBIN: En zeggen dat er hier vier verdiepingen zijn.
(Norma opent een reistas, vindt onmiddellijk het geschikte paar schoenen)
- NORMA: Hier, ze konden niet beter zitten. Bovenaan. (trekt haar schoenen aan)
- BASIEL: Jullie hebben chance in 't leven.
- NORMA: Dankuwel, Basiel. Sorry, maar die mogen weer in de auto. Laat de beautycase wel nog hier.
- BASIEL: Allee vooruit. (haalt diep adem, neemt de twee reistassen op) We zijn ermee weg.
- ROBIN: Gaat het nog?
- BASIEL: Gelijk een fluitje van ne cent. Want 't is hier 't gelijkvloers in een blok van vier verdiepingen.
- ROBIN: En er is geen lift.
- BASIEL: Gefferdemme, heb ik chance zeg! (sukkelt naar buiten)
- NORMA: Schat... neem uwe gsm.
- ROBIN: Poezeke, vindt gij dat nu echt nodig ?
- NORMA: Er is toch niks aan gelegen. Bel Doris. Zeg haar dat ze onmiddellijk naar hier komt. Basiel kan nog wel even wachten. Maar bel haar dan nu meteen. Toe, schat, dit is het laatste wat ge voor mij kunt doen.
- ROBIN: Oké. Ik zou trouwens niet willen dat we, na acht maanden vredig naast elkaar geleefd te hebben, nu met ruzie uiteen moeten gaan. (neemt zijn gsm, duwt nummer)
- BASIEL: (op) En hoe zit het, madammeke?
- NORMA: Nog een klein momentje, Basiel.
- BASIEL: Dacht ik al. En wat moet ik nu meenemen of terughalen?
- NORMA: Niks.
- BASIEL: Zijt ge zeker?
- NORMA: Heel zeker. Alles is ingeladen.
- BASIEL: Allee, dan kan ik nu mijne koffer en mijn zijdeuren toesmijten. 'k Heb chance. (af)

ROBIN: *(heeft aansluiting)* Doris... waarvoor ik bel... Ik heb u onmiddellijk nodig. Ja, nu meteen... Spring in uw auto en kom af... Neen, ik gebied het u niet... Ik vraag het u schonekes. Echt waar, ik heb u nu direct, onmiddellijk, op staande voet nodig... Hoe, ge kunt niet? Kunt ge u niet vrijmaken? Echt niet?... Deze namiddag om één uur... Niet eerder... Maar... hallo... Doris ?! Hallo... *(duwt uit)*

NORMA: Een kink in de kabel?

ROBIN: Deze namiddag om één uur. Eerder kan ze echt niet komen.

NORMA: Goed. Tot zolang blijf ik dan.

ROBIN: Wat?!

NORMA: Of ik nu wegga, of deze namiddag, is dat niet hetzelfde?!

ROBIN: Eigenlijk wel ja.

(Basiel komt binnen, kuist met zakdoek het zweet van zijn voorhoofd)

BASIEL: Alles is in de sacoché. 't Is te schoon om waar te zijn.

ROBIN: Maar voor hem is het niet hetzelfde.

BASIEL: Is er iets, tortelduifkes?

NORMA: Basiel, er is iets onverwachts tussengekomen. Ik vertrek nu nog niet. Maar pas deze namiddag om half twee.

BASIEL: Dus alles...?

ROBIN: Alles moet terug uitgeladen worden.

NORMA: Sorry hé.

(Basiel schrikt. Springt meteen in een stokstijve houding, ogen wijd-open, mond open)

BASIEL: Uuuuuh..... uuuuuh.... uuuuuh....

(Robin en Norma snellen naar hem toe. Robin neemt arm van Basiel en begint ermee te zwaaien en klopt dan met de hand van Basiel tegen diens kaak terwijl ze ze zijn naam roepen.)

Ondertussen valt het

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(Wanneer het doek opgaat is Robin aan het telefoneren. De koffers, reistassen, dozen, trimfiets staan in de living. Op het tafeltje staan twee borden. Het ene leeg, het andere gevuld met fruit en koude groenten. Er staat ook fruitsap bij)

ROBIN: *(in gsm)* Doris, het is bijna half twee. Om één uur, was er afgesproken... Jazeker, 't is heel belangrijk...Een virus? Hoe, een virus? Welk virus?... Zeg dat dan direct dat ge ziek zijt... Is het erg? Wat?! Mijn schuld?!...Ik zou niet weten hoe ik u ziek gemaakt heb... Ik heb geen hoest, geen keelpijn, geen spierpijn, ik ben niet moe, ik heb geen koorts, ik ben nog bij mijn volle verstand, ik mag alles eten en drinken en aan mijn water mankeert ook niks... Doris, ik heb u niet ziek gemaakt! Ligt ge in bed?... Een computervirus?! Ah bon!... Door mijn mails?... Misschien zelfs meerdere virussen?! Dat kan niet! Neen... neen... Goed, daar spreken we dan nog wel over. Maar in godsnaam, kom als de bliksem naar hier! Mijn vrouw wil u spreken voor ze weggaat...Ja, voorgoed. Da's zeker, gij komt hier wonen. Is toch prima, schat?...Wat?!!! Ah neen!... Dat kunt ge niet menen!... Doris!... Neen... ja... Doris, zeg dat het niet waar is!... Hallo?!... Doris

(Hij duwt in, staart een ogenblik verslagen voor zich uit. Er wordt aan de voordeur gebeld. Legt zijn gsm weg en gaat opendoen. Het is Basiel)

BASIEL: Meneer, ne rebonjour. Is madammeke gereed?

ROBIN: *(nog in de war)* Ja.

BASIEL: Zoveel te beter.

ROBIN: *(zet zich aangeslagen neer, tot zichzelf prevelend)* Doris...

BASIEL: 'k Zal dan maar beginnen inladen zeker.

ROBIN: Dat kan niet...

BASIEL: 't Heeft van de morgen wel gekund. En ik heb tot nu in mijne zetel liggen rusten omdat ik wist wat er mij te wachten staat. Er is toch niks meer bijgekomen?

ROBIN: *(prevelt tot zichzelf)* Virussen...

BASIEL: Wablief? Moeten er ook nog vier Russen mee?

ROBIN: *(tot zichzelf)* In ene keer...

BASIEL: *(neemt zijn pet van z'n hoofd, krabt in zijn haar)* Jammaar, meneer, 'k ben hier met een voiture, niet met een minibus.

ROBIN: *(veert plots recht, vastberaden)* Goed! Het zij zo!

BASIEL: Zei ze dat zo? Madammeke plus vier Russen plus heel dat boelke? Meneer, zijt nu eens serieus...

ROBIN: Oh...euh...Basiel...Zijt gij hier?

- BASIEL: *(kijkt verwonderd naar Robin)* Moet ik dat weten?
- ROBIN: *(schenkt zich een drankje in)* Wie heeft u binnengelaten?
- BASIEL: 'k Weet niet. Eén van die Russen misschien.
- ROBIN: Russen? *(drinkt)*
- BASIEL: Zeg meneer, 'k ben hier toch op het goei adres? *(kijkt naar de koffers)* 'k Heb anders die valiezen toch precies al eens gezien.
- ROBIN: Neem me niet kwalijk, Basiel. Ik heb net een rottelefoon achter de rug.
- BASIEL: Da's moeilijk telefoneren zeker, zo achter uwe rug?
- ROBIN: *(drinkt zijn glas in één teug leeg)* Goed, dan komt ze niet! Dan blijft ze waar ze is! Ik doe het alleen.
- BASIEL: *(jaknikkend)* Ge doet het alleen.
- ROBIN: Ik heb niemand nodig !
- BASIEL: *(neen-schuddend)* Niemand, niks, nougatbollen.
- ROBIN: *(kordaat)* Gedaan !
- BASIEL: *(al even kordaat)* Basta !
- ROBIN: Dat het mij niet kan schelen !
- BASIEL: Foert!!!
- ROBIN: Ziek of niet ziek!
- BASIEL: De pot op!!!
- ROBIN: Punt! Enter!
- BASIEL: Over wat of wie zijn wij nu eigenlijk bezig?
- ROBIN: Over mijn lief.
- BASIEL: Uw lief.
- ROBIN: Ze weigert mijn bijzit te worden.
- BASIEL: Bijzit.
- ROBIN: En dat is niks voor mijn vrouw.
- BASIEL: Vrouw.
- ROBIN: Die zal weigeren om mijn ex te worden.
- BASIEL: Ex.

- ROBIN: En dus ook wel-nog-goeie-vriendin.
- BASIEL: Vriendin.
- ROBIN: Maar ik zal ze niet missen. Geen van beiden.
- BASIEL: Meneer, zijt g' er op uit om mij te doen verschieten of wat is 't?
- ROBIN: Hoe bedoelt ge?
- BASIEL: 't Kan mij niet schelen dat gij teveel drinkt, maar ik zou toch graag willen weten of ik hier nu iemand moet komen oppikken of niet.
- ROBIN: Natuurlijk! We hadden toch afgesproken om half twee.
- BASIEL: Bon. En wie moet ik oppikken? Uw vrouw, uw ex, uwe bijzit, uw goeie vriendin of die vier Russen? Of allemaal? Maar dan niet in ene keer.
- ROBIN: Oooh!!! Ge wilt zeggen...virussen?!
- BASIEL: Ja, zijn ze nu met vieren of niet ?
- ROBIN: Basiel, neem me niet kwalijk, ik heb het niet over vier Russen maar over virussen. Verstaat ge ?
- BASIEL: *(snapt het duidelijk niet)* Schoon weer hé. Enfin, moet ik nu inladen? Uit? Op... onder... laden... Zeg het maar.
- ROBIN: Oké, begin maar. Ze zal toch gaan komen.
- BASIEL: *(neemt de twee koffers)* 'k Zal hier mee beginnen.
- ROBIN: En mijn schoonmoeder! Goh! Ik ben waarlijk benieuwd.
- BASIEL: *(wilde net buiten gaan, blijft staan)* Schoonmoeder? Die had ge nog niet genoemd. *(sukkelt met de valiezen door de deur)*
- ROBIN: *(komt aan het tafeltje waar het eten staat, roept in de richting van de voordeur)* Weet ge, ik heb mij daarnet nog opgeofferd. Om mijn vrouw een plezier te doen.
- BASIEL: *(op, neemt de reistassen)* En vond ze 't plezierig?
- ROBIN: Zij lust het wel. Kijk maar, haar bord is leeg.
- BASIEL: Tjonge, kom dat tegen. *(sukkelt met de reistassen buiten)*
- ROBIN: Ik heb mijn best gedaan maar ik kon het allemaal niet binnen krijgen. Ik ben een vleeseter. Een rasechte vleeseter. Maar zij komt daar niet aan. Bezie dat hier allemaal: ananas... meloen... perziken... druiven...
- BASIEL: *(op)* Geef mij dan maar een goei pruim. *(neemt de dozen)*
- ROBIN: 's Middags aardappelen met groenten, warme groenten, en vlees. Dat is mijne menu.

- BASIEL: De mijne is filet Americain ! (sukkelt met de dozen buiten)
- ROBIN: Zij eet nooit warme groenten. Dus zij maakte dat ook nooit klaar. Altijd rauw. Alles vers en rauw...en koud. Voor de vitaminen. Voor haar slanke lijn. Hare body !
- BASIEL: (op) En daarom dat veloke ook zeker ?
- ROBIN: De nagel op de kop, Basiel. De nagel op de kop.
- BASIEL: 'k Weet het, 'k heb nogal een koppeke. Iedereen zegt dat... zelfs de Russen. (sukkelt met de trimfiets naar buiten)
- ROBIN: En deze middag heb ik mij opgeofferd! Voor haar. Als afscheid. Ons laatste maal. Ze is nu per fiets naar haar moeder. (begint alles op het karretje te zetten) Ze is dat mens aan het voorbereiden. Die zal zich nogal een bult verschieten.
- BASIEL: (op) Ja, 't is nogal een verschietelijke dag vandaag.
- ROBIN: Ze kan ieder ogenblik hier zijn. Dan wilt ze nog even onder vier ogen praten met...(stopt met opruimen) Verdomme !
- BASIEL: Wat is 't? Verschoten?
- ROBIN: Mijn vrouw kan niet met mijn lief onder vier ogen praten.
- BASIEL: Is één van de twee een oog kwijt?
- ROBIN: Omdat mijn lief mijn lief niet meer is!
- BASIEL: Alstublieft meneer, begin niet opnieuw hé!
- ROBIN: En daarom is het best mogelijk dat zij mij niet zal laten vallen.
- BASIEL: Dat ge niet moet...(neen-schuddend naar barmeubel, neemt fles en glas, schenkt zich in) Nu moet ik toch ook efkes...(drinkt)
- ROBIN: Basiel, ze mag het niet weten!
- BASIEL: Wie? Wat?
- ROBIN: Ge moogt er haar niks over zeggen. Begrepen!
- BASIEL: Denkt gij dat er een kans inzit dat ik mij verklap?
- ROBIN: Ik wil Norma hier weg, dus zij moet blijven geloven in Doris!
- BASIEL: (schenkt zich vlug opnieuw in) Hebt gij nog veel van die flessen, jongske? (drinkt)
- (Op dat ogenblik komt Norma binnen)
- NORMA: Robin, geloof het of niet, maar zij gelooft het niet.
- ROBIN; Schat, wat heeft ze gezegd?

- NORMA: Ze kan het niet geloven en ze wil het niet geloven.
- ROBIN: Maar dat kan niet! Basiel, hoort ge dat?! Mijn schoonmoeder wil haar dochter niet terug!
- BASIEL: Weer iets da 'k weet. Madammeke, gij zijt de dochter van zijn schoonmoeder.
- ROBIN: Ze zouden mijn ex moeten zijn !
- BASIEL: Wie?
- ROBIN: Alletwee!
- BASIEL: Doorspoelen, Basiel, doorspoelen. (*drinkt*)
- ROBIN: Ik wil dat mijn ex-vrouw op staande voet intrekt bij mijn ex-schoonmoeder. En daar moet gij voor zorgen, Basiel!
- NORMA: Schat, kalmeer nu toch. Ten eerste moet de scheiding nog uitgesproken worden, dus ik ben momenteel nog niet uw ex.
- ROBIN: Zoeteke, en de afspraak?!
- NORMA: Ten tweede heeft mijn moeder niet gezegd dat ze weigert mij binnen te nemen. Ze heeft zelfs niet gezegd dat ze iets op onze scheiding zou tegen hebben.
- ROBIN: Maar ge zegt...
- NORMA: Dat ze het gewoon niet kan geloven!
- ROBIN: En dan?
- BASIEL: Dan versta ik er de ballen van.
- NORMA: Mijn moeder komt naar hier.
- ROBIN: Wat?!
- NORMA: Ze begrijpt niet waarom we gaan scheiden. En zonder ruzie. Dat kan niet, beweert ze. Dat is onmogelijk. Dat is buiten de regels.
- ROBIN: Zij en haar regels! Basiel, giet mij een druppel uit en rap!
- BASIEL: In een ander glas?
- NORMA: Luister, bolleke...
- BASIEL: In een bolleke. (*neemt een glas, schenkt in*)
- NORMA: Ze komt zo meteen naar hier.
- ROBIN: Ja, zij gaat er zich eens mee bemoeien.

- NORMA: Ze wil zich ter plaatse van de toestand komen vergewissen. Ze komt “de schade” opmeten.
- ROBIN: Er is helemaal geen schade!
- BASIEL: *(met glas bij Robin)* Hier, meneer, giet dat in uw kas.
- ROBIN: *(neemt glas aan)* Merci. *(drinkt het in één teug leeg)*
- NORMA: Schat, er is niks aan te doen, we moeten ruzie maken!
- BASIEL: Hein ?
- ROBIN: M’n duifke, al wat ik wil is dat ge nu gaat. Daar is de deur. Basiel heeft alles ingeladen. Vertrek dan toch!
- NORMA: Lieve!ing, laat ons op elkaars gezicht slaan, elkaar de huid vol schelden.
- ROBIN: Engeltje, dat kan ik niet!
- NORMA: M’n ratteke, scheur de kleren van mijn lijf?!
- ROBIN: Norma, wilt ge nu eens ophouden! Stap liever gewoon naar buiten! De deur staat open. Trek ze dicht achter u! Voorgoed! G’ hebt ingepakt, wel stap er nu uit!
- BASIEL: Dus eigenlijk gaat gij niet op reis, madammeke, maar ge stapt het af.
- NORMA: Voor u is dat toch hetzelfde?
- BASIEL: Hangt ervan af wat ge meepakt.
- ROBIN: Het hoogstnodige, Basiel. Het hoogstnodige! En liefst zo vlug mogelijk.
- BASIEL: Madammeke, ik zou toch gaarne weten wanneer ge van plan zijt te vertrekken. ’t Is maar om mijne moteur al te laten draaien.
- NORMA: Nog heel even, Basiel.
- BASIEL: En mijne meter loopt.
- NORMA: M’n moeder betaalt wel. Zij is de schuld dat ge hier nog efkes zult moeten wachten.
- BASIEL: Wachten?
- NORMA: Tot ze hier is. Ze komt zo meteen. Wij moeten haar alleen nog overtuigen dat we mekaar haten.
- BASIEL: ’k Heb-ik-niks tegen u, madammeke.
- NORMA: Robin en ik! We moeten het één en ander naar mekaars hoofd smijten! Dat nachtlampje van mij en die kaders. Die wil ik wel opofferen.
- ROBIN: Gaat ge die kapot gooien?!

- NORMA: Naar uw hoofd! Op het moment dat mijn moeder hier binnenstapt moeten dat nachtlampje en die kaders tegen uw hoofd in gruzelementen vaneen vliegen.
- ROBIN: Heel aardig van u. Dankuwel.
- NORMA: Neen, niet aardig! Ik ga er bij gillen en schreeuwen en vloeken en tieren!
- ROBIN: En wat moet ik doen ?
- NORMA: Hetzelfde.
- ROBIN: Met mijn nachtlampje en mijn kaders?
- NORMA: Ieder gebruikt zijn eigen gerief.
- BASIEL: 'k Zal ik misschien scheidsrechter zijn. Maar ik heb geen fluit.
- NORMA: Basiel, haal die dozen. En vlug wat. Ze kan ieder ogenblik hier zijn.
- BASIEL: Allee, daar gaan we nog ne keer. *(af)*
- NORMA: Lievaling, ga daar eens staan. Daar tegen de muur. En ik hier op drie meter van u.
- ROBIN: *(gaat tegen de muur staan)* Wat zijt ge van plan?
- NORMA: Proberen uwe kop te raken. *(doet haar schoenen uit)*
- ROBIN: Wat?
- NORMA: 't Is nog maar om te oefenen.
- ROBIN: En als uw moeder komt is het menens?!
- NORMA: Precies. Dat zal ik u echt raken! Hier!
- (Ze gooit haar twee schoenen naar het hoofd van Robin. Op hetzelfde moment komt Basiel met de twee dozen naar binnen gesukkeld)*
- BASIEL: Ik dacht dat ge met dit boelke ging smijten.
- ROBIN: Die naaldhakken zijn anders al pijnlijk genoeg.
- BASIEL: *(haalt een tweetal kaders uit een doos)* Deze kaders zijn daar ideaal voor. Glas dat breekt op een mensenkop is veel toffer.
- ROBIN: Kunnen we echt niks beters verzinnen?
- NORMA: Ik moet een gescheurd kleed aan hebben. Maar dit niet. Dit is nog te nieuw. Basiel, wilt gij mijn koffers uitladen ? Ik zal daar wel wat in vinden.
- BASIEL: De koffers...uit...
- NORMA: En als ge u wilt haasten.

- BASIEL: Haasten. Maar bah ja, waarom niet. *(slentert af)*
- ROBIN: *(schuift dozen naar andere kant)* Van waar gaat ge nu smijten ?
- NORMA: Van hier kan best. En gij van ginder.
- ROBIN: En dan nog wat gerief van uit de keuken.
- NORMA: En de glazen uit de buffetkast.
- ROBIN: Poezeke, ik zou wel graag nog iets over willen hebben.
- NORMA: Schat, dit is te belangrijk voor ons.
- ROBIN: Ja, onze toekomst hangt ervan af.
- NORMA: Oh ja, van toekomst gesproken; waar blijft Doris?
- ROBIN: *(schrikt)* Doris ?!.....tja...euh...
- NORMA: Zij moet in ieder geval hier zijn. Mijn moeder moet haar ontmoeten. Zij moet weten dat gij een lief hebt. Dat en het gegooi, de kapotte kleren en ons getier en geroep, dat moet haar doen beseffen dat het echt niet meer kan tussen ons.
- ROBIN: Kan het echt niet zonder Doris?
- NORMA: Neen, zeker niet. Trouwens, ik wil haar nog wat zeggen.
- (Basiel komt binnen gestrompeld met de koffers)*
- BASIEL: Hierzie, madammeke, trekt gij maar alles wat hier in zit aan flarden vaneen.
- NORMA: Ge moogt ze op het bed leggen.
- BASIEL: *(knikkend)* Bed. *(gaat de slaapkamer binnen, legt de koffers op het bed)* 'k Heb chance dat het geen hoog bed is.
- NORMA: *(rent de slaapkamer in, opent een koffer)* Eens kijken wat het beste past.
- BASIEL: Dat bollekeskleed, da's schoon om vaneen te trekken. En ge trekt het vanvoren kapot. Hier zo. *(toont aan zijn borst)*
- NORMA: Waarom daar?
- BASIEL: Dan is 't precies of hij heeft u willen bepotelen.
- NORMA: Ja, dat is een goed gedacht. En ik zal dit aantrekken. *(roept naar Robin)* Schat, bel nog eens naar Doris. Zij moet hier zijn. Zij moet. *(met kleed af in kleedkamer)*
- BASIEL: Tja, moeten die valiezen nu terug...in of uit...?
- ROBIN: Basiel! Dit is het einde! Doris zal niet komen. Zij heeft het uitgemaakt. En zij is de belangrijkste schakel in ons scheidingsproces.

- BASIEL: *(komt in de living)* Kunt gij niet rap een ander lief vinden ?
- ROBIN: Hier de eerste de beste voetgangster naar binnen sleuren zeker.
- BASIEL: Zwijg mij van sleuren.
- ROBIN: In ieder geval moet ik iemand hebben. Al is het iemand die zich een uurtje uitgeeft voor Doris.
- BASIEL: Wil ik het eens aan mijn ex-wijf vragen? Maar daar zal wel een reukske aanzitten.
- ROBIN: Hoe bedoelt ge?
- BASIEL: Z' is op haar eigen begonnen. Beerputten leegmaken.
- ROBIN: Kon ze niks beters vinden?
- BASIEL: Ze is een beer van een vrouwmens. Ze heeft zelfs een moustache.
- ROBIN: Ik zou wel liever een andere maîtresse hebben.
- BASIEL: Mijn nicht.
- ROBIN: Uw nicht? Die heeft geen moustache?
- BASIEL: Zij is ongehuwd.
- ROBIN: Hoe oud is ze?
- BASIEL: Rond de dertig denk ik.
- ROBIN: Zou ze het willen doen?
- BASIEL: Ze doet niet liever dan mensen helpen.
- ROBIN: Kunt ge haar zo vlug mogelijk naar hier brengen?
- BASIEL: In een gewenkt oog.

(Norma op uit de kledkamer. Haar kled is volledig gescheurd, haren in de war. Ze komt de living in, draait rond als een mannequin)

- NORMA: Wat vindt g'ervan?
- ROBIN: Prima. 't Staat u goed.
- BASIEL: Sjiek! Aan uw lijf gegoten. Maar nog een paar plukskes uitgetrokken haar zou nog beter zijn.
- ROBIN: En dat bovenste knoppeke moogt g'er aftrekken.
- BASIEL: En daar wat bloed op.
- ROBIN: Schat, ge gaat er verrukkelijk uitzien.

- NORMA: Ik ga een tweede jurk scheuren. Als bewijs. *(neemt nog een jurk uit de koffer)* Zeg, en we moeten nu wel opletten hoe we elkaar aanspreken. Dus, gene “schat” of “poezeke” meer.
- ROBIN: Wat moet ik dan zeggen ?
- NORMA: Ik zou het eigenlijk ook niet weten, lieverd, ik bedoel...eu...
- BASIEL: Klootzak!
- ROBIN: Wablief?
- NORMA: Dat kan ik niet over mijn lippen krijgen. Robin is zo een goeie man.
- BASIEL: Ge zult toch moeten komedie spelen. Anders zult ge nooit gescheiden geraken. Mijn wijf en ik hebben zes jaar ambras gemaakt. W’hebben mekaar wat naamkes gegeven, amai. Een hele dictionaire.
- ROBIN: Goed, er zit niks anders op. Wat moet ik dan zeggen ?
- BASIEL: *(loopt van hier naar daar om het te demonstreren)* Gij zegt: kakmadam ! En gij dan imbeciel !... Een klotewijf dat zijt gij ! En gij dan weer: paddekop! Smerig rothoer !
- ROBIN: Neen, dat niet !
- BASIEL: Gij zijt stront in mijn ogen! Is dat beter?
- NORMA: Als het alleen maar in zijn ogen is, kan het.
- BASIEL: Ik zal het een en ander opschrijven. *(neemt balpen en een papiertje, schrijft vlug)*
- NORMA: Eerst moeten die koffers weg.
- ROBIN: Laat ze voorlopig hier maar. Ge zijt toch nog niet direct weg.
- NORMA: Ze mag niet weten dat ik nog goeie kleren heb. Ik zal haar wijsmaken dat ik alles heb moeten wegdoen. Gij hebt alles al van mijn lijf getrokken. *(rent de slaapkamer in, doet de koffer dicht)*
- ROBIN: Zeg, gij gaat mij voor een kannibaal laten doorgaan.
- BASIEL: Hier, met dit kunt ge beginnen. *(geeft papiertje aan Robin)* Nu nog een lijst voor madammeke. *(neemt een tweede papiertje)*
- NORMA: In ieder geval moet de klerkast leeg zijn en deze koffers mag ze niet vinden. Basiel, wilt gij de koffers naar die kamer dragen?
- ROBIN: Naar die kamer?
- NORMA: Daar is een ingemaakte kast.
- BASIEL: ’t Is gelijk ge wilt madammeke. *(stopt balpen en papiertje weg, neemt de koffers)* Tyfuskakker!

- NORMA: Hoe ?
- BASIEL: *(terwijl hij met de koffers door de slaapkamerdeur sukkelt)* Dat klinkt ook schoon, tyfuskakker. En wrattenwif. Is 't hier ?
- ROBIN: Ja, stop maar alles in die kast.
- BASIEL: *(terwijl hij in de kamer sukkelt)* Eierschijter !
- ROBIN: *(stopt briefje in zijn zak)* Norma, zijt ge er zeker van dat uw moeder niet op de normale manier te overtuigen is ?
- NORMA: Ge kent haar toch.
- ROBIN: En of.
- NORMA: Wel dan. En bel nu naar Doris. *(met de jurk af in de kleedkamer)*
- ROBIN: Doris ?!...Oh Jezus Christus !
- BASIEL: *(op)* Ge gaat toch gene Jezus Christus tegen haar zeggen.
- ROBIN: Basiel, rijd als de bliksem naar uw nicht
- BASIEL: Is dat niet wat te rap, als de bliksem ?
- ROBIN: Uw nicht moet naar hier komen. Zij moet ! Holala, en ik die dacht dat het gemakkelijk zou gaan. *(schenkt zich nog een glas in, drinkt)*
- BASIEL: En ik die dacht dat madammeke gewoon op reis ging. Maar scheiden begot! En dan nog zo! Hoe doen jullie het?
- ROBIN: We weten alle twee wat we precies willen. Norma is haar job op het ministerie kotsbeu. Ze wil op haar eigen beginnen. Een schoonheidsinstituut. Ik zou alleen maar in de weg lopen.
- BASIEL: En zij in uwe weg. Tof.
- ROBIN: Ik heb nu een saaie job. In de stadsbibliotheek. Mijn droom is een eigen computerzaak. En ik wil ook cursussen geven. Daarom wil ik mij eerst vervolmaken. Maar Norma kan geen computers horen of zien.
- BASIEL: Jullie moeten van mekaar weg! Niks aan te doen.
- ROBIN: Het is een kwestie van leven of dood.
- BASIEL: Ik zal helpen. Als ik er een duwke kan aan geven zal ik het doen. 'k Heb mijn wif ook buiten geduwd.
- (Norma op uit de kleedkamer, komt de living in)*
- NORMA: En?
- ROBIN: Hoe en?
- NORMA: Waar blijft uw Doris nu?

BASIEL: Ik ga ze direct halen.

NORMA: Gij?

ROBIN: Doris heeft net gebeld. Ze staat in panne.

BASIEL: En ze heeft een taxi opgebeld.

NORMA: En voor een taxi belt ze naar hier ?

ROBIN: Ah ja, want Basiel is hier toch.

BASIEL: Iedereen weet mij te vinden. 't Is toch wel iets hé.

ROBIN: Goed, Basiel, ga haar dan nu maar halen.

BASIEL: Allee vooruit. (naar de deur, keert zich om) Plattekaaskop, dat kunt ge ook gebruiken. En schurftzak !

(Men hoort de claxon van een auto die stopt)

NORMA: (kijkt door het venster) Daar is mijn moeder!

ROBIN: Kalm blijven! Kalm blijven!

NORMA: Neen! Juist nièt kalm blijven! En zeker niet gewoon doen!

BASIEL: Misschien kan iemand in de luster gaan hangen!

ROBIN: We hebben gene luster.

BASIEL: Dan kan de andere voor luster doorgaan. Is ook niet gewoon !

NORMA: Gooien! Maar nog niet met de kaders. Die zijn voor straks. (neemt een paar wortels en komkommers van het tafeltje, gooit die naar Robin) Gij crapuul!

BASIEL: (aanmoedigend) Ja, da's goed. Hier, da's uw munitie. (neemt vlug, terwijl hij zich moet bukken voor het "geschut" van Norma, een banaan, snijbonen, asperges...stopt alles in de handen van Robin.)

NORMA: Gij rotzak!!! (gooit met druiven)

BASIEL: Keuteltrut! Allee vooruit, 't is uwen toer! Keuteltrut!

ROBIN: (luid roepend, gooit asperge) KEUTELTRUT!!!

(Op dat moment komt Adeline binnen. Een bazige dame, die zeer vroom is. Norma ziet haar, begint luid te huilen, rent bij haar, valt in haar armen)

NORMA: Mama!!! Mama!!!

BASIEL: (moedigt Robin nog aan) Allee vooruit, ge hebt uw banaan nog niet gebruikt.

- ROBIN: (haalt diep adem, dreigt dan met de banaan) En als ge nog ene keer bananen durft gereed maken, dan...dan...
- BASIEL: (souffleert hem stil) Sla 'k uwe kop tegen de muur.
- ROBIN: Dan...(bekijkt banaan, dan eerder "braaf") Awel, dan eet ik hem niet op! (gooit de banaan op de schaal) Dag moeder.
- ADELINE: Kinderen, wat is dat hier allemaal?
- NORMA: Mams, hij doet mij pijn!
- ADELINE: Komkom, zo erg zal het wel niet zijn.
- NORMA: Ah neen zeker, ziet eens. (toont haar kleet) Hij heeft al mijn kleren kapot gescheurd.
- ADELINE: Dat zijn maar klein ongelukskes, nietwaar Robin?
- ROBIN: Neen toch niet...euh...want 'k heb mij nogal kwaad gemaakt !
- BASIEL: Goh, dat heeft hier nogal gestoven zenne, madam.
- ADELINE: En wie zijt gij?
- BASIEL: Basiel Lismont van taxi Lismont.
- NORMA: Ik stond net op het punt om weg te rijden. Ik hou het hier geen minuut langer uit.
- ADELINE: Ge moet nu ook niet te vlug van stapel lopen, kindje.
- NORMA: (gemaakt huilend) ik ben diep ongelukkig. Mijn huwelijk is om zeep.
- ROBIN: Precies. En het is niet meer te redden.
- ADELINE: Hebben jullie al een kaars doen branden?
- ROBIN: Een kaars?
- BASIEL: De plomb is nog niet gesprongen.
- ADELINE: Een kaars doen branden, kinderen, en een Weesgegroet en een Onze-Vader lezen. Opdat het weer goed zou komen. Want scheiden dat is het allerlaatste. Kindje, uw vader zaliger –God hebbe zijn ziel- en ik hebben ook wel eens ruzie gemaakt.
- NORMA: Maar...
- ADELINE: ...Ja zelfs slaande ruzie. Maar we hebben ons telkens weer verzoend. We kwamen tot inkeer. En tot rust. Innerlijke rust, bij het lezen van een Paternoster. (haalt een Paternoster uit haar zak)
- BASIEL: Allemaal die bollekes?
- ADELINE: Precies, voor het beeld van het Heilig Hart op de schouw.

- NORMA: Mams, ik wil niet langer met die bruid onder hetzelfde dak leven.
- ADELINE: Dat had ik eerst ook gezegd.
- NORMA: En mijn blauwe plekken ! *(maar denkt er dan aan)* Ah neen...euh...die zijn al weg.
- BASIEL: *(stil tot Robin)* Ge zijt de blauwe plekken vergeten.
- ADELINE: Ook mijn lijf stond vol blauwe plekken. Ik had zelfs inwendige bloedingen. Zo hard had uw vader zaliger –God hebbe zijn ziel- mij afgeranseld.
- NORMA: Ik heb dat nooit geweten.
- ADELINE: We hebben het u nooit verteld, kindje. We hebben ons alleen tot hierboven gericht. *(toont nogmaals de paternoster)* Deze zullen we straks gebruiken. Samen. *(stopt paternoster weg)*
- BASIEL: *(port Robin)* Doe iets. Uwe lijst.
- ROBIN: Het is gedaan! Punt! Enter! Ik kan dat schepsel niet meer voor mijn ogen zien. *(haalt lijst uit zijn zak)*
- BASIEL: Voilà.
- ROBIN: *(leest de lijst af)* Plattekaas! Kop! Chocoladepasta! Gesneden boerke!
- BASIEL: Hein?
- ROBIN: Corned Beef! 100 gr bacon! 100 gr salami.
- BASIEL: Zeg hela, dat is dat briefke niet, jong.
- ROBIN: *(bekijkt de lijst)* Verdekke, dat is mijne boodschappenlijst.
- ADELINE: Hoort ge 't kindje, hoe uwe man nog in de weer is? Hij heeft een boodschappenlijst opgesteld. Hij doet nog altijd de boodschappen.
- ROBIN: Jamaar...
- ADELINE: Ik ben er zeker van dat het maar een storm in een glas water is. Het kan misschien wel een paar dagen duren. Maar door gebed en bezinning, door toenadering en zelfopoffering, komt alles weer in orde. Jullie vormen nog steeds een fantastisch paar.
- NORMA: Mams, we hebben het al zo dikwijls geprobeerd. Dit is het einde. Het absolute einde !
- BASIEL: Amen.
- (Adeline kijkt streng naar Basiel, die er dan maar aan toevoegt :)*
- BASIEL: ...en uit !

- ADELINÉ: Zolang het niet gaat om een driehoeksverhouding is er eigenlijk niks aan de hand.
- NORMA: Mams, Robin...heeft...
- ADELINÉ: Het huwelijk heeft zijn hoogtes en laagtes. Het is de wil van God. De Heer legt jullie beproevingen op, om te zien hoe sterk jullie liefde wel is. Jullie gaan de Goede God toch niet teleurstellen, door bij het minste opstootje, jullie liefde voor elkaar, door Hem geschonken, op te geven?
- BASIEL: *(hangt aan haar lippen)* Schoon, madam, schoon gezegd.
- ADELINÉ: *(meteen gecharmeerd)* Vindt ge?
- BASIEL: Gefferdemme, gij kunt schoon klappen.
- ADELINÉ: Dank u...Basiel...
- BASIEL: Madam...euh...
- ADELINÉ: Zeg maar Adeline...
- BASIEL: Adelaide...
- ADELINÉ: *(verbetert)*...Line...
- BASIEL: Adelaide Line...
- NORMA: Mams, die driehoeksverhouding... Ge moet weten dat Robin...
- ADELINÉ: *(onderbreekt)* Uw vader zaliger –God hebbe zijn ziel- heeft ook wel eens gedacht dat ik iemand had. Gedàcht. En ik ook wel eens van hem. Gedàcht.
- NORMA: Maar als hier nu straks iemand binnenkomt en het is duidelijk dat zij...*(denkt er plots aan, tot Basiel)* Basiel, gij moest onmiddellijk iemand gaan ophalen.
- BASIEL: Ah ja ?
- ROBIN: Ja natuurlijk.
- NORMA: Iemand die in panne staat met haar auto.
- BASIEL: Ah ja, nu dat ge 't zegt.
- NORMA: Doe dat dan nu onmiddellijk.
- ADELINÉ: Maar voor ge gaat, Basiel, gij als taximan zult wel gewoon zijn om koffers te dragen, zeker?
- BASIEL: Bah, 't gebeurt wel ne keer da'k een valieske moet oppakken. Of een boterkeeske.
- ADELINÉ: Wel, in mijn auto staan vier koffers. Zoudt gij zo goed willen zijn die voor mij uit te laden?

- BASIEL: Omdat g'het zo schoon vraagt, Adelaide...
- ADELINE: Line !
- BASIEL: LINE !!!
- NORMA: *(schrikt)* Mams ?!
- ADELINE: Basiel, mijn koffers zijn wel nogal aan de zware kant.
- BASIEL: Dan zal ik de andere kant pakken. *(naar deur)* Allee, 't is vandaag de dag van de Heilige Valies. Sint Valisius ! *(af)*
- ADELINE: Natuurlijk. Jullie bevinden zich midden in een crisis. Daar komt ge zomaar niet op één, twee, drie uit.
- ADELINE: *(komt de slaapkamer in)* Slechts één kussen? Jullie slapen dan niet meer bij elkaar.
- ROBIN: Ik slaap in mijn bureautje.
- NORMA: Precies. En al een hele tijd. Ik wil dat beest niet langer meer bij mij in bed.
- ROBIN: Dus ons huwelijk is geen fluit meer waard.
- ADELINE: *(komt terug de living in)* Geen schunnigheden alstublieft.
- ROBIN: Ik bedoel...
- NORMA: Ja, zo is hij, mams, altijd vuile praat! Altijd schunnigheden! Vieze moppen!
- ADELINE: Kindje, ge moest uw vader zaliger –God hebbe zijn ziel- bezig gehoord hebben in bed.
- NORMA: Maar ik verdraag het niet langer.
- ADELINE: Dat komt wel in orde. Als ge hulp van hierboven zult krijgen.
- NORMA: Hulp van hierboven? In bed?!
- ROBIN: De nieuwe buurman hierboven is een homo.
- ADELINE: Ik heb het over de hulp uit de hemel.
- (Op dat moment komt Basiel door de voordeur gesukkeld. Zijn pet is tot over zijn ogen gezakt. Hij draagt twee zware koffers, en dan steken er nog twee zware koffers onder zijn armen. Hij geraakt niet door de deur)*
- BASIEL: Kan er mij iemand helpen? 'k Zit geblokkeerd.
- ROBIN: Jazeker, Basiel.
- BASIEL: Hier, pak deze. *(wilt koffer geven)*

- ROBIN: 't Komt door die pet voor uw ogen. (en helpt hem door zijn pet wat naar achter te schuiven)
- BASIEL: Maar...(geraakt nu toch door de deur) Ja, ge hebt gelijk, met mijn pet naar achter zijn die veel minder zwaar. Madame Ade... euh... dinges.
- ADELIN: Line.
- BASIEL: Adrenaline, waar moeten die valiezen komen?
- ADELIN: In de slaapkamer.
- BASIEL: 't Komt in de sacoch. 't Is te zeggen: in de valies. (en wringt zich met de vier koffers door de slaapkamerdeur)
- NORMA: Mams, gaat gij bij mij slapen?
- ROBIN: Hoelang blijft ge dan ?
- ADELIN: Een week.
- ROBIN/NORMA: (tegelijk) Een week ?!!!
- ADELIN: Om te beginnen. We gaan tenminste een week nodig hebben om te mediteren. Een week in retraite. Hier ter plaatse. Anders geraken jullie er niet uit. Ik heb bidboeken mee. En het Oude en het Nieuwe Testament.
- BASIEL: (heeft de koffers op het bed gelegd, komt de living in, wrijft het zweet van zijn voorhoofd, neemt zijn glas) Ik heb thuis nog een oude catechismus. In geval van nood mag en moet iedereen dopen. (drinkt)
- NORMA: Mams, gij slaapt niet bij mij. Dat wil ik niet. Ik bedoel : dat kan niet.
- ADELIN: Het is toch een tweepersoonsbed. En Robin slaapt daar.
- NORMA: We krijgen bezoek. Voor een hele week.
- ADELIN: Wie dan ?
- NORMA: Euh...een nicht van Robin.
- ROBIN: Oh ja?
- NORMA: Weet ge het dan niet meer ?
- ROBIN: Euh...ja. Juist. Verdorie, hoe kon ik dat vergeten.
- ADELIN: Ik begrijp het, gij wilt niet alleen in dat grote bed liggen, nietwaar. En ge zijt goeie kameraad met zijn nicht. Wel, dat is dan prima. Ik heb daar begrip voor.
- ROBIN: Dus, ge kunt hier niet blijven.
- ADELIN: Er is toch nog een kamer waar ik kan slapen. Daar. (toont de kleine kamer)

- ROBIN: Ah neen, daar slaap ik. Bij mijn computer.
- ADELIN: Gij kunt u in de keuken installeren.
- ROBIN: Wablief ?!
- ADELIN: Ieder van ons moet er iets voor over hebben. Bon, dus ik slaap in die kamer. Basiel, wilt gij mijn koffers naar die kamer brengen ?
- BASIEL: Alle vier ?
- ADELIN: Natuurlijk.
- BASIEL: Allee vooruit met de koets! *(stapt kordaat naar de slaapkamer)* Twee per twee zal ook wel gaan zeker. *(neemt twee koffers, sleurt ze uit de slaapkamer, en gaat af in de kleine kamer)*
- ADELIN: Ik ga me nu eerst wat opfrissen. De badkamer is nog altijd daar ?
- ROBIN: Natuurlijk.
- ADELIN: Ge kunt nooit weten dat jullie het daar uitgebroken hebben.
- ROBIN: Dat is nu net wat ik wilde doen. Ik wilde uw dochter met de sproeier de kop inslaan !
- ADELIN: Mijne Jef zaliger –God hebbe zijn ziel- heeft zo eens de bidet uitgebroken om er mee naar mij te smijten. Dat komt allemaal wel goed. Ons Heer slaat niet of Hij zalft. *(af in de kleedkamer)*
- BASIEL: *(op uit de kleine kamer, duikt met een zwier de slaapkamer in)* En de volgende! *(neemt de twee overige koffers)*
- ROBIN: Wat is dat allemaal met mijn nicht?
- NORMA: Ik wil niet bij haar slapen. Ik zou geen oog dicht doen. Ze praat in haar slaap. Nee, ze bidt.
- BASIEL: Ze zullen mij nog naar de Olympische Spelen sturen! *(met de koffers af in de kleine kamer)*
- NORMA: Mijn koffers!
- ROBIN: Wat is daar nu mee ?
- NORMA: Als mijn moeder daar de nacht doorbrengt zal ze zeker mijn koffers vinden met mijn goeie spullen. Ze zal ontdekken dat we gelogen hebben.
- ROBIN: En ze moet met haar gezegende handen van mijn computer blijven.
- BASIEL: *(op uit de kleine kamer)* Voilà, ‘k heb weer een werk van barmhartigheid gedaan.
- NORMA: Basiel, mijn koffers die ge daar verstoppt hebt. Die moeten daar weg.
- BASIEL: *(bekijkt Norma, knikkend)* Weg.

- ROBIN: Waar moeten die dan naartoe?
- NORMA: Waar gij slaapt, in de keuken.
- ROBIN: Zeg, gij meent dat precies.
- NORMA: Waar gaat ge anders slapen ?
- ROBIN: Hier.
- NORMA: Voor mij niet gelaten. Maar mijn spullen moeten verstopt worden, in de keuken. Achter de flessenbak, naast de aardappelbak. Verstop vlug daar mijn koffers, Basiel, wilt ge?
- BASIEL: Bah ja, 'k wil ik. Nu ik toch bezig ben. (zet zijn pet recht, spuwt in zijn handen, af in de kleine kamer)
- ROBIN: (raapt de gegooide groenten op en legt alles weer op het tafeltje) Norma, zo kan dit geen week duren.
- NORMA: Schat, als we willen scheiden zullen we toch even op onze tanden moeten bijten.
- ROBIN: Scheiden doet lijden.
- NORMA: Uw Doris kan alles in een stroomversnelling brengen.
- BASIEL: (komt met de twee koffers uit de kleine kamer gesukkeld) Dus, deze zakskes hier moeten nu daar naar binnen (naar de keukendeur)
- NORMA: Als ge wilt.
- BASIEL: Achter tussen de flessenpatattenbak. Capito ! (sukkelt de keuken in)
- NORMA: Doris kan ook een weekje blijven.
- ROBIN: Wat ?!
- NORMA: Ze komt toch naar hier. Eerst maken we moeder wijs dat zij uw nichtje is, maar daarna vertellen we haar de waarheid. Dat Doris uw maîtresse is.
- ROBIN: Dan zal ze zeggen dat uw vader zaliger –God hebbe zijn ziel- destijds ook een paar maîtresses heeft binnengehaald.
- NORMA: Gedurende deze week kan ik Doris terwijl ook mijn instructies geven. Hoe ze u moet opvoeden.
- ROBIN: En als het niet lukt? Als uw moeder dan nog niet haar zegen geeft?
- NORMA: Dan is er maar één manier om ons huwelijk ongeldig te laten verklaren.
- ROBIN: Welke?
- NORMA: Dan moet gij met de bovenbuurman aanpappen.

ROBIN: *(luid)* Ik?! Een homo ?!!!

(Op dat moment komt Basiel uit de keuken)

BASIEL: Of er nog waspoeder is? 'k Heb er niet op gelet.

NORMA: Basiel, rijd nu meteen om Doris.

BASIEL: Doris?

ROBIN: Ge weet wel...uw...mijn...

BASIEL: Oh, die Doris. Ja, daar ga ik nu om. 't Is eigenlijk lang geleden dat ik nog iemand afgehaald heb.

NORMA: Waar woont ze, Robin? Basiel moet toch het adres weten.

ROBIN: Euh...ja...euh...'t is aan de andere kant...

BASIEL: Hier wat verder. 't Hoekske om.

ROBIN: Ah ja?

NORMA: 'k Wist niet dat zij in de buurt woonde.

ROBIN: Dat wist ik ook niet. Ik bedoel: tot op de dag dat ik haar leerde kennen.

NORMA: Nu ja, hier in de stad kennen de mensen mekaar niet eens.

BASIEL: 't Is eigenlijk drie hoekskes om. Maar binnen de twee minuten ben ik er hier mee. Hoe noemt ze weer ?

ROBIN: Doris Croonen.

BASIEL: Doris. 'k Mag haar dat begot niet vergeten te zeggen. En 'k heb twee minuten om haar alles te expliëren. *(afvoorkeur)*

NORMA: Waar heeft hij het over ?

ROBIN: Euh...'k weet niet. Misschien heeft hij de laatste tijd teveel gewicht opgepakt.

(Adeline komt uit de badkamer, gaat de slaapkamer door, komt in de living)

ADELIN: Norma, kindje, ge kunt zo toch niet blijven lopen in die gescheurde kleren.

NORMA: Die bruut heeft alles...

ADELIN: *(onderbreekt)* 't Is al goed, 't is al goed.

NORMA: Ik heb niks anders meer om aan te trekken.

ADELIN: Daar is een mouw aan te passen.

NORMA: Mijn mouwen scheurt hij er altijd het eerst af.

- ROBIN: En haar lingerie heb ik naar buiten gesmeten. Door 't venster.
- ADELIN: Ge moet nu ook niet de vuile was uithangen.
- NORMA: Hij is een gewetenloos monster!
- ADELIN: Iedereen heeft zijn zwakke kanten.
- ROBIN: En gij zijt...euh...
- NORMA: (naar hem toe, ze staan klaar om in elkaars haren te vliegen) Ja? Wat ben ik dan wel?
- ROBIN: Euh...en dinges...wacht...(neemt vlug papiertje uit zijn zak) Een ingezakte pudding!
- ADELIN: Awel ja, waarom maken we ons niet eens een pudding? Een chocoladepudding. Heerlijk! We maken er een gezellige dag van. (komt tussen Norma en Robin) Allee vooruit kinderen, schonekes braaf zijn.
- NORMA: Mams, luister nu eens heel goed. Ik wil niet dat gij er u mee bemoeit! Het is gedaan tussen Robin en mij! Punt! Uit! Basta!
- ADELIN: Robin is toch gaan slechte jongen.
- NORMA: Crapuul is hij.
- ADELIN: Hij stamt uit een goede familie. Zijn oom is pater.
- NORMA: Pater! Ja, 't is daarom dat gij er op stond dat wij zouden trouwen. Maar deze keer doe ik mijn eigen goesting! Ik ga weg van hem. En als gij mij niet binnen neemt, dan ga ik ergens anders wonen.
- ROBIN: Nu direct! Ik sta achter op mijn schema. (ruimt verder op, wil met het karretje naar de keuken rijden)
- ADELIN: Ziet eens hoe hij nog in de weer is, die echtgenoot van u.
- ROBIN: Wat?
- ADELIN: Ge ruimt op.
- ROBIN: Opruimen? (duwt het karretje dan naar Norma toe) Hier zie! Doe het zelf ! Ik steek gene poot meer uit zolang gij hier nog zijt! En gij ook, Adeline! Daar is de deur!
- NORMA: Hoort ge dat, mams, hij begint tegen u ook al te schreeuwen.
- ADELIN: Ben ik gewoon.
- NORMA: Toch niet van vader ?
- ROBIN: ...Zaliger –God hebbe zijn ziel-

- ADELIN: Hij schreeuwde tegen mij als ik in zijne weg stond. Norma, kom we gaan zien of ge iets anders kunt aantrekken. Ik heb wel iets mee dat ge kunt dragen.
- NORMA: Moet ik uw kleren aandoen?
- ADELIN: Voorlopig. En zo zijn we uit zijne weg. Dan kan hij rustig verder opruimen en zal hij niet hoeven te schreeuwen.
- ROBIN: Norma, wat zijt ge nu eigenlijk van plan? Wat is 't, eieren of jongeren?
- ADELIN: Hoor eens hoe gaarne hij u nog ziet. Hij denkt zelfs aan kinderen.
- NORMA: Mams, ik ga de knoop doorhakken...
- ADELIN: Voor ge hakt, gaat gij eerst wat anders aantrekken. Trouwens, ge kunt het nu niet aftrappen, zijn nicht komt zo dadelijk.
- NORMA: Is ook waar.
- ROBIN: *(wendt zich af)* Verdomme.
- ADELIN: En aangezien ze ook een week blijft moet ge wel nog wat met die brute echtgenoot onder hetzelfde dak blijven. *(trekt Norma bij haar arm en ze gaan af in de kleine kamer)*
- ROBIN: Niet te geloven! *(neemt karretje, rijd ermee naar de keuken)*
(Norma komt snel uit de kleine kamer, bij hem)
- NORMA: Schat, ik kan er echt niks aan doen. 't Is mijn moeder.
- ROBIN: Hoelang gaat ze u nog ophouden?
- NORMA: Ik doe m'n best, dat weet ge. Ge zijt toch niet kwaad?
- ROBIN: Als ge hier maar zo vlug mogelijk weg zijt.
- NORMA: Schat, ik zie u gaarne. *(geeft hem een klapzoen)* En ik beloof u, straks ben ik hier voorgoed weg. *(af in kleine kamer)*
- (Robin met karretje af in de keuken. Op dat moment wordt er aan de voordeur gebeld. Robin op uit de keuken. Opent de deur. Basiel komt binnen met zijn nichtje, Odette. Zij is een echte "seut". Een preuts meisje met een brilletje. Ouderwets tot en met.)*
- BASIEL: Wilt ge nu wat weten. Mijn wijf was toch wel juist bij haar zeker. Die donderwolk stond ineens voor mij toen ik Doris zei waar we moeten zijn. Ah ja, hier zie, dit is mijn nicht Odette, nu uw lief Doris.
- ROBIN: *(geschrokken door dat "model")* Euh...dag...Odette...
- ODETTE: *(draait en keert nerveus, frutselt aan haar ouderwetse handtas, steekt houterig haar arm uit om Robin een hand te geven)* Hallo Meneer...
- ROBIN: Robin...*(ze geven elkaar de hand. Odette schudt hevig)*

- ODETTE: Meneer...
- ROBIN: Ja...euh...*(moet zijn hand wegtrekken, anders blijft ze schudden)*
- BASIEL: Ah neen hé zeg! Zo niet. Jullie moeten smoorverliefd doen.
- ODETTE: *(slikt)* Smoor...?
- ROBIN: *(idem)* Verliefd...?
- BASIEL: *(terwijl hij voordeur dichtdoet)* Zeg mannekes, dat moet vuurwerk geven. Allee pakt mekaar eens goed vast.
- ROBIN: Nu ze hier toch niet zijn, kunnen we gauw nog wat afspreken.
- BASIEL: Neen, direct attaque. Allee vooruit, met de vlam in de pijp !
- ROBIN: Goed. *(neemt Odette moeizaam in zijn armen)* Lieve!ing.
- BASIEL: Allee Odette, trekt hem tegen uw karkas.
- ODETTE: *(in paniek)* 'k Heb nog nooit in een man zijn armen gelegen.
- BASIEL: Liggen is voor straks. Vooruit, een dikke smakkerd.
- (Ze kussen elkaar. Meteen maakt Odette zich los, wankelt weg van Robin)*
- ODETTE: Ik kan dat niet.
- ROBIN: Maar het moet! Alleen maar voor deze namiddag.
- BASIEL: Ze is nog wat beschaamd.
- ROBIN: Wilt ge misschien wat drinken? Om het ijs te breken.
- ODETTE: Ja, voor het ijs...en de courage.
- ROBIN: *(naar barmeubel)* Wat mag het zijn?
- ODETTE: Zo straf mogelijk.
- ROBIN: Whisky puur dan. *(schenkt in)* Eerlijk gezegd, 'k heb ook wat nodig.
- BASIEL: Odette, ik bedoel Doris, vergeet het niet, ge kent Robin al een tijdje. Ge zijt zijn maîtresse. Surtout als zijn vrouw en haar moeder binnenkomen kunt ge niet van zijn lijf blijven.
- ODETTE: Oeioei.
- BASIEL: Ge pakt hem voortdurend vast.
- ODETTE: Wat ?
- BASIEL: Zijn hand. En ge streelt hem door zijn haar, terwijl met uw tong in zijn oren. Ge wringt uw lijf in alle bochten rond hem. Gelijk de slang rond de boom. Ge bijt in zijne appel. De gensters moeten eraf vliegen.

- ROBIN: *(met de whisky bij Odette)* Alstublieft...lieve schat.
- ODETTE: *(kijkt verschrikt op, neemt vlug glas)* Merci...euh...
- BASIEL: Geef hem ook maar een schoon koosnaamke.
- ODETTE: Euh...poezewoefke *(drinkt glas in één teug leeg, moet naar adem snakken)*
- BASIEL: Da's toch al een begin.
- ODETTE: Dat doet goed *(reikt glas)* Giet mij nog maar wat in.
- ROBIN: Het is whisky-puur hoor.
- ODETTE: Dat doet mij puur goed. Ik voel het.
- ROBIN: Allee vooruit. *(neemt glas, schenkt het aan barmeubel vol)*
- BASIEL: Ja, om op temperatuur te komen. Ik was ook direct op het kookpunt toen die beerputmadam achter de deur stond. Ze wilde praten.
- ODETTE: Ja, ze zat in de put.
- BASIEL: In hare beerput ?
- ODETTE: Ze zei dat ze het terug goed wilde maken. Ze wilde geknuffeld worden.
- ROBIN: Ja, dat zullen wij ook moeten doen, Odette...euh...Doris.
- ODETTE: Knuffelen? Wij met ons tweetjes?
- ROBIN: Twee handen op ene buik.
- ODETTE: Op onze buik?!
- BASIEL: Zouden jullie niet op het bed gaan liggen tegen dat ze binnen komen?
- ODETTE: Bed ?! *(rent naar barmeubel, neemt vlug het glas uit de handen van Robin, drinkt ook dit in één teug leeg)* Nog een portie...Pierlewietje !
- ROBIN: Zijt ge er zeker van?
- ODETTE: Mijn benen knikken.
- ROBIN: *(schenkt haar glas vol)* Misschien is het toch beter...
- ODETTE: Er is niks beter dan dit. *(neemt glas, drinkt het uit, zet glas weg, stapt dan naar het venster toe)* Kijk maar, ik ga al wat eleganter...
- ROBIN: Ja, er is beterschap...schat. *(schenkt zichzelf ook in)*
- ODETTE: Mijn loedeldoedelke ! *(ze wordt stilaan dronken)*

(Op dat moment gaat deur van de kleine kamer open. Adeline praat met Norma achter haar. Odette, aan het venster gekomen, schrikt en springt vlug achter het gordijn)

ADELIN: Nu zijt ge tenminste gekleed.

(Adeline en Norma komen de kamer in. Norma heeft een ouderwets vrouwenkostuumpje aan)

NORMA: Ja...euh...bij gebrek aan wat anders. (merkt Basiel)

BASIEL: Sjiem, madammeke, heel sjiem.

NORMA: Basiel, zijt gij de nicht van Robin niet gaan halen?

ROBIN: (ongemakkelijk, komt voor het gordijn staan, met zijn glas in zijn hand) 't Is te zeggen...om u te zeggen...euh...wat ik zeggen wil...Basiel, zegt gij het.

BASIEL: (komt naast Robin voor het gordijn staan) Om er aan toe te voegen dat...

NORMA: Is ze nu hier of niet?

BASIEL: Ze is zich eerst nog wat courage aan het indrinken.

ROBIN: (schopt tegen been van Basiel) Hare papegaai moest drinken.

BASIEL: En die noemt Courage.

NORMA: Heeft zij een papegaai ?

ROBIN: Ja...euh...schoon beestje.

BASIEL: Zijn drinkbakske was leeg.

NORMA: En die gaat ze alleen laten?

ROBIN: Ja...euh...'t is juist daarmee dat ze zijne drinkbak moest vullen.

BASIEL: 't Is een grote bak. 't Duurt een hele tijd eer die vol is.

ROBIN: Basiel gaat haar zo meteen halen.

(De arm van Odette komt vanachter het gordijn. Basiel gaat er meteen voor staan. Odette neemt het glas uit de handen van Robin, die schrikt. Basiel staat nu voor Robin, die zijn hand blijft houden alsof hij een glas vast heeft)

NORMA: Gaat er iets niet ?

(Arm van Odette verdwijnt weer achter gordijn. Basiel komt weer naast Robin staan.)

BASIEL: 'k Moest efkens mijn benen strekken. Eens over en weer lopen. (stapt weer voor Robin, dan ernaast, weer voor hem, dan op zijn plaats) Voilà, mijn benen zijn gestrikt... euh... gestreken... euh... gestrekt.

ADELIN: (bij Basiel) Goeie Basiel, gij moet nogal over en weer rijden hé.

BASIEL: *(meteen in zijn nopjes)* Ja... Ade... Linneke... Taxi is een over-en-weer-beroep.

ADELIN: En altijd koffers in- en uitladen.

BASIEL: 't Is ook een in- en uitberoep.

ADELIN: God zal het u lonen.

BASIEL: Merci op voorhand...Linneke.

ADELIN: Goh, dat hoor ik gaarne : Linneke.

BASIEL: Zegt gij maar: Silleke...Linneke.

ADELIN: Moest mijne Jef zaliger –God hebbe zijn ziel- dat horen.

BASIEL: Die moet dat niet horen. Die heeft daar geen zaken mee.

NORMA: Wat betreft dat uitladen. Basiel, ik geloof dat er nog wat gerief in uw auto staat. Dat mag naar hier gebracht worden. Ik vertrek vandaag toch niet.

ROBIN: *(schrikt)* Oh neen?!

NORMA : *(bij Robin, die achteruit deinst, dichter tegen het gordijn)* Zij wil absoluut hier een week blijven. *(gaat naar de slaapkamer toe)*

(Op dat moment verschijnt de arm van Odette, leeg glas in haar hand, stopt het weer in de hand van Robin. Norma keert zich om. Robin zet meteen glas aan zijn mond, alsof hij het uitgedronken heeft. Norma kijkt even verwonderd. Robin lacht nerveus)

ROBIN: Hihi... euh... efkes doorspoelen.

ADELIN: Norma, waar is die babydoll waar ge over gesproken hebt?

NORMA: In de kleedkamer.

ADELIN: Die wil ik wel eens zien.

NORMA: Mams, gij denkt er toch niet aan om die aan te trekken?

ADELIN: Als gij die niet meer wilt.

NORMA: Gij?!

ADELIN: *(bekijkt Basiel)* De mannen zien dat toch graag.

NORMA: Niet allemaal.

ADELIN: Taxichauffeurs wel. *(gaat af in de slaapkamer)*

NORMA: Wilt ge de rest dan uitladen, Basiel? *(af in de slaapkamer, en met Adeline af in de kleedkamer)*

(Vliegenvlug rent Robin naar de slaapkamerdeur, doet ze dicht)

ROBIN: Verdorie, die krijgen we hier de eerste dagen niet weg.

BASIEL: *(staat met zijn ogen te knipperen)* Gefferdemme.

ROBIN: *(zet zijn glas op barmeubel)* In ieder geval moeten we nu werk maken van Doris. Kom te voorschijn...lieveling !

(Het gordijn wordt open geduwd. Odette is dronken, met haar armen open)

ODETTE: Tarraam!!! 't Wordt hier plezant! Merci, nonkel, ge hebt goed voor mij gezorgd. Ge zijt een heilige!

BASIEL: Ik nen heiligen? Ja, dat kan. De Heilige Sint... Basielik...

ODETTE: En ik de Sinte... Maîtresse! Halleluja!!!

BASIEL: Ik zal dan maar beginnen uitladen. *(af)*

ODETTE: *(blaast op een ingebeelde trompet)* Terreteteit! Terreteteit!

ROBIN: Doris...ik bedoel Odette... dat kan niet!

ODETTE: *(stropelt naar het barmeubel)* Ik heb de vlam in de pijp. 't Is toch dat wat ge nodig hebt, meneer Boelesjasja.

ROBIN: Ja, maar...

ODETTE: Een vlammeende pijp. Of hebt g'het liever andersom : een pij...

ROBIN: Laat maar!

ODETTE: Als ge mij laat doen zult ge rap van uw vrouw en uw schoonmeken verlost zijn. Hier zie. *(doet haar jas uit, zwiert die rond)* Terreteteit!!! *(en gooit jas weg)*

(Basiel komt met de reistassen en beautycase binnen gesukkeld)

BASIEL Courage hé jongske.

ROBIN: Courage, zeg dat wel. Een schone naam voor een papegaai.

BASIEL: Ze kunnen niet allemaal Koko noemen. *(af)*

(Odette heeft zich ondertussen weer een glas ingeschonken, ze drinkt)

ODETTE: *(praat nu met "dubbele tong")* Mijn snoezebolleke, zeg mij nu ne keer wa'k precies moet doen.

ROBIN: Om te beginnen: stoppen met drinken.

ODETTE: Maar ik voel mij toch zo goed, poepie snoepie...*(maakt een paar knopen los van haar bloes)*

ROBIN: En ge moet nu ook niet overdrijven.

ODETTE: Ik zal u eens... iets zeggen, boskabouterke, in heel mijn leven heeft er... nog geen enkele man naar mij... omgekeken. Awel, nu ga ik eens... bewijzen dat ik een... vrouw... ben... (bukt zich struikelend om haar schoenen uit te doen)

ROBIN: Odette, zo kan ik u toch niet aan mijn vrouw voorstellen!

ODETTE: Schaamt gij u voor mij?

ROBIN: Ge zijt ladderzat!

ODETTE: Mag dat niet?

ROBIN: Toch niet voor... (denkt na) Wacht eens...misschien juist wel voor mijn vrouw. Gij zijt nu aan de drank omdat zij nog niet weg is. Ze zal zich schuldig voelen. (schenkt haar onmiddellijk nog bij) Hier, drink nog wat.

ODETTE: Merci... (met gemaakte, sensuele stem:) mijne dubbelgestreepte. (drinkt)
(Basiel op met de trimfiets)

BASIEL: (zingt) 'k Heb voor mijn liefke een tandem gekocht, we rijden met ons tweeke en we leggen ons in de bocht! (met de trimfiets naar de slaapkamerdeur) Moet die weer op zijn plaats staan ?

ROBIN: Zet maar neer.

BASIEL: Op zijn plaats, anders moet ik straks weer sleuren. (klopt op de slaapkamerdeur, luistert, geen antwoord) Niks. Dan is't goed. (opent de deur, sukkel met trimfiets de slaapkamer in, zet die neer)

(Op dat ogenblik gaat de deur van de kledkamer open. Adeline verschijnt. Ze heeft de roze babydoll aan. Ze ziet Basiel)

ADELIN: Silleke...

BASIEL: Linneke... Gefferdemme, wat zijt gij schoon. (zakt op het bed)

ADELIN: (komt naast hem op het bed zitten) Dit is de eerste keer dat ik zoiets draag.

BASIEL: Allee gij.

ADELIN: 't Is eigenlijk voor u...

ODETTE: Ssst, ze zijn daar. (zet glas neer, komt naast Robin staan, geeft hem een arm) Uw...hik...manieren houden...hik...oekedoeleke...

(Op dat moment komt langs de voordeur een vrouw binnen. Het is Gusta, de ex-vrouw van Basiel. Zij is gekleed in een vuile overall. Heeft een muts op, botten aan. Een sigaret schuin in haar mond)

GUSTA: Is 't hier dat hij zit?

ODETTE: Gij hier?!

ROBIN: Pardon?

GUSTA: En gij zijt hier ook.

ROBIN: Wie zijt gij?

ODETTE: Hik... knoezebollepoepewoepeke... dat is de beerput...hik...ik wil zeggen...

ROBIN: *(maakt zich los van Odette, die bijna struikelt)* De ex-vrouw van Basiel?

GUSTA: Ex?! Heeft hij u dat wijs gemaakt?! We zijn nog altijd getrouwd.

ROBIN: Maar...

ODETTE: *(geeft Robin weer een arm, dicht bij hem)* Biesebolleken...hoe zit het? hik...wanneer...kunnen we nu beginnen?

GUSTA: Hij moet hier zijn. Ik hoorde hem aan Odette zeggen waar het te doen was. En daarbij, zijn voiture staat hier.

(In de slaapkamer heeft Basiel de stem van Gusta herkend. Springt recht)

BASIEL: Gusta?!

ADELIN: *(veert recht, geeft Basiel een arm)* Wat is er lieve man?

BASIEL: Iets heel ergs.

ADELIN: Laat ons dan bidden.

(Gusta komt in de slaapkamer, ziet Basiel staan arm in arm met Adeline in babydoll)

GUSTA: Ah gij donderse hengst!

BASIEL: Gus... *(maar springt, stokstijf geschrokken)* Huuuh... huuuuuh...

GUSTA: Ja... huuuhhuuhuuuh... dat ken ik ! Bij een ander wijf zitten, op haar slaapkamer... en in haar ondergoed! Awel hier zie! Van 't zelfde laken een broek !

(Gusta komt living in, bij Robin, geeft hem ook een arm. Zo staat Robin nu in het midden, met aan weerskanten een "model" aan zijn arm)

ODETTE: *(trekt Robin naar zich toe)* Hik... mijn pif-poef-pafke... hik...

GUSTA: *(trekt Robin naar zich toe)* Mijn prottescheteke.

(Robin schrikt nu ook hevig. net als Basiel)

ROBIN: Huuh... huuuuuh....

(Norma op uit de kleedkamer, ziet Basiel en Adeline)

NORMA: Zeg, wat is dat hier?

BASIEL: Huuh... huuuuuh...

ADELINÉ: 'k Weet niet, die is precies verschoten omdat er iemand toegekomen is.

NORMA: Iemand toegekomen? Doris! *(komt de living in)*

(Daar ziet Norma Robin staan, tussen een dronken seut en een stoer vrouwmens)

NORMA: ...Robin?! Met tweeën!?

ROBIN: Huuh... huuh... huuh...

BASIEL: Huuh... huuh... huuh...

Ondertussen valt het

DOEK

DERDE BEDRIJF

(In de living staat alles weer klaar. Alle koffers, reistassen, dozen, de trimfiets. Ook het gerief van Adeline.)

(Gusta staat in de slaapkamer naast het bed. Daarin ligt Odette. Verder is er niemand aanwezig. Odette heeft een handdoek op haar voorhoofd. Op het nachtkastje staat een fles water. Gusta heeft weer een sigaret in haar mond, handen in haar zakken. Ze praat tegen Odette)

GUSTA: Ziet u hier nu liggen, zatte lore. Moest gij u daarvoor een stuk in uw voeten drinken? Durft gij nu echt gene man aanspreken?

ODETTE: (richt haar hoofd moeizaam op) Wa...waar...ben ik ?

GUSTA: In café “De Plezanten Hoek”!

ODETTE: In een café?

GUSTA: Toch in een plezant kot.

ODETTE: Mijne kop draait.

GUSTA: ‘k Zal uwe doek nog eens nat maken. (neemt handdoek van haar hoofd, neemt de fles water, giet water op de doek en smakt de kletsnatte doek op het voorhoofd van Odette). Hier zie, trezebees.

ODETTE: Wat is er gebeurd?

GUSTA: Van uwe kant: niks! En ‘t is daarmee dat het hier een soep is. Die Robin weet niet meer hoe het verder moet. Hij heeft eerst de hele rimram hier gereed gezet. Nu neemt hij een heet bad. De andere twee zijn naar ‘t stad. Ook die onbevleete ontvangenis in lingerie die mijne Basiel niet gerust laat.

ODETTE: ‘k Ga slapen.

GUSTA: Jaja, slaapt gij maar uw roes uit. Daarmee weet ge van toeten noch blazen en dat is nog ‘t gemakkelijkst.

(Robin op uit de kleedkamer. Hij heeft een badjas aan. Komt aan de andere kant van het bed naar Odette kijken)

ROBIN: Hoe is ‘t met haar?

GUSTA: Nog een paar uurkes en z’ is weer de ouwe seut.

ROBIN: Ze zijn nog altijd niet terug?

GUSTA: Nee jong. (snuit luidruchtig haar neus in grote zakdoek)

ROBIN: Norma maakt nu wel gebruik van haar moeder. Die gaat haar een hele kollektie nieuwe kleren kopen, terwijl haar koffers vol zitten.

GUSTA: Ze heeft wel op een eigenaardige manier gereageerd.

ROBIN: Met Norma weet ge nooit.

- GUSTA: Allee, ze ziet u hier staan, arm in arm met twee dames die u om beurten tegen hun boezem trekken. Ze zwaait eens met uw arm en geeft u een klap in uw gezicht.
- ROBIN: Dat was om mij wakker te maken. Ik was verschoten.
- GUSTA: Maar ze zegt niks. Alleen loopt ze de kamer in, het evangelie daarachter en ze gaan zonder boe of ba weg. Gene ambras, niet eens een hoog woord. Alleen “we gaan kleren kopen”, meer niet.
- ROBIN: Norma is geen gemakkelijke vrouw om van te scheiden. Soms ben ik er niet zeker van of ze mij echt wel gaarne ziet en het wilt aftrappen.
- GUSTA: Ge zit tot over uw oren in de stront hé. *(Robin bekijkt haar)* Pardon. Beroepsmisvorming.
- ROBIN: *(kijkt naar Odette)* Ze zal in ieder geval niet willen dat haar opvolgster een zuipschuit is.
- GUSTA: Dat is ze niet.
- ROBIN: Ah neen zeker. Norma heeft haar toch gezien.
- GUSTA: Ze heeft ons alle twee gezien.
- ROBIN: Hoe bedoelt ge?
- GUSTA: Doordat ze het direct afgestapt zijn, weet geen van beiden wie Doris is.
- ROBIN: Gij?!
- GUSTA: En dat hier is een nicht. Dat is dan nog de waarheid ook.
- ROBIN: Dus, gij wilt mij helpen?
- GUSTA: Mijne Basiel is al de hele dag in de weer.
- ROBIN: Uwe...Basiel? Dus...
- GUSTA: 't Zit er dik in dat het weer goed komt tussen ons. 't Hangt er nu van af hoe het afloopt met uw schoonmeken.
- ROBIN: Waar is hij nu?
- GUSTA: Een grote koffer gaan halen.
- ROBIN: 't Is niet waar. Er staan hier nog geen koffers genoeg.
- GUSTA: Een koffer vol kleren. Van een kameraad. Ieder jaar met het taxi-bal verkleden er zich een paar. En de Raymond houdt kleren bijeen.
- ROBIN: Waarvoor zijn die nodig?
- GUSTA: Zie mij hier staan, jongske. Ik kom recht van mijn werk. 'k Heb van de morgen al twee beerputten leeggezogen. Uw Norma zal geen Doris willen

die er als een manwijf uitziet. En 'k heb niet eens vrouwenkleren. Alleen twee soutiens.

ROBIN: En nu gaat gij u anders voordoen ?

GUSTA: 'k Zal voor u eens een Doriske maken om van te snoepen. Ik doe heel lief tegen u en ik ben in de weer en bekommerd en 'k leg u in de watten.

ROBIN: Op die manier zal ze het zeker aftrappen. Met een gerust gemoed omdat ik in goeie handen ben.

GUSTA: 'k Zal wel mijn fantasie moeten gebruiken, want lief en romantisch doen ligt niet in mijn aard. Vraagt dat maar aan mijne Basiel.

ROBIN: 't Komt dik in orde. Ik ga me nu vlug omkleden.

GUSTA: Moet ik u niet helpen?

ROBIN: Neeneen.

GUSTA: Moet ik uwe rug niet komen wassen?

ROBIN: Ik ben al gewassen.

GUSTA: Nog ne keer goed schrobben.

ROBIN: Bedankt, maar 't is echt niet nodig, Gusta... euh... Doris... (af in de kledkamer)

GUSTA: (bukt zich over Odette) Ik zal uw taak overpakken, meiske.

(Er wordt gebeld)

GUSTA: Oei ! 't Is te hopen... (opent de voordeur)

(Het is Basiel. Hij sleurt een grote rieten mand binnen. Ofwel een grote –eventueel zelfgemaakte- houten bak met een deksel. De voordeur blijft open.)

GUSTA: Ah, 't zijt gij toch. 'k Had al schrik dat d'ander voor u zouden zijn. Amai, is dat een koffer? 't Is precies een container.

BASIEL: Allemaal vrouwenkleren, schoenen en pruiken. De Raymond heeft zijn collectie nog uitgebreid.

GUSTA: (opent de mand) Allee vooruit, niet treuzelen.

BASIEL: (haalt er een paar vrouwenkleren uit) Alle maten.

GUSTA: (houdt een kled voor zich) Hier, dat is iets voor mij.

BASIEL: Waar is Robin?

GUSTA: In de badkamer. (haalt er ook een paar pruiken uit)

BASIEL: Ja, misschien kunt ge ook een pruik opzetten.

- GUSTA: Dan moet ik mijn haar niet doen, dat is tijd gespaard.
- BASIEL: *(legt zijn arm om haar)* Awel, Gusta, ge zult daar schoon mee zijn. Als ge u van tijd tot tijd wat vrouwelijker zoudt kleden, zag ik het wel zitten dat ge weer kwam.
- GUSTA: 't Zou voor u ook beter zijn. Anders wil ik mijn deel. Dan kunt ge ons huis verkopen.
- BASIEL: Hebt ge misschien nog altijd plannen om uit te breiden?
- GUSTA: Ik ga die boerderij met de stallingen niet kopen. 'k Heb genoeg van de beerputten. *(neemt een blonde pruik)* Ja, deze is 't.
- BASIEL: Hier de boterkees. *(geeft haar de beautycase)*
- GUSTA: *(neemt de beautycase aan)* 'k Ga er direct werk van maken.
- BASIEL: Wat doen we met Odette?
- GUSTA: *(komt de slaapkamer in)* Die moet hier zo rap mogelijk weg. Als ze bijkomt verpest ze 't hele boeltje.
- BASIEL: Boeltje, zeg dat wel.
- GUSTA: En gij kunt maar zien dat ge die Pinksterenzondag van uw lijf houdt. *(naar de badkamer)*
- BASIEL: Waar gaat gij naartoe ?
- GUSTA: Naar de badkamer tiens.
- BASIEL: Robin is daar.
- GUSTA: En dan? *(opent badkamerdeur)* Die kan daar toch tegen zeker. *(af badkamer)*
- (Odette kreunt en zet zich recht)*
- ODETTE: 'k Heb dorst. *(kruipt uit het bed)*
- (Op dat moment wordt de badkamerdeur opengegooid en Robin komt de slaapkamer in. Alleen een handdoek rond zijn middel. De badkamerdeur wordt achter hem dichtgesmeten)*
- ROBIN: *(verontwaardigd naar de badkamer)* Zeg hela ! *(tot Basiel)* Ik sta daar... zonder iets... en zij...
- ODETTE: *(schrikt bij het zien van Robin)* Nen bloten ! Haaah ! *(valt achterover op bed)*
- BASIEL: *(bij Odette)* Ja, flauw gevallen. Die heeft nog nooit een blote man gezien.
- ROBIN: Ik moet mijn kleren hebben. *(wilt de badkamerdeur openen, maar ze is op slot)* Verdomme, vast !

- BASIEL: Dat is haar gewoonte. Als ze een bad pakt doet ze de deur op slot. En 't kan wel wat duren. Ze moet zich nog scheren ook.
- ROBIN: Scheren?!!
- BASIEL: Haar moustache.
- ROBIN: *(klopt op de deur)* Laat mij nog efkes binnen.
- BASIEL: Die hoort dat niet meer. Het eerste wat ze doet is badschuim in haar oren gieten, om te weken.
- ROBIN: Ik heb niks aan!
- BASIEL: Daar staat een heel mand om aan te trekken.
- ROBIN: *(komt de living in, kijkt naar de kleren)* Vrouwenkleren?!
- BASIEL: *(klopt ondertussen op de wangen van Odette)* Totdat ge weer in de badkamer kunt. Odetteke...
- ODETTE: *(wordt wakker)* Whisky...puur. *(zet zich moeizaam recht)*
- ROBIN: Ik denk er niet aan om zoiets aan mijn lijf te doen. *(komt in de deur van de slaapkamer)*
- ODETTE: *(ziet opnieuw de naakte Robin)* Haah !!! *(en valt weer achterover)*
- BASIEL: Goed, jongske. Goe bezig. Nu kan ik herbeginnen.
- ROBIN: Ja, ik moet toch iets aantrekken. *(komt de living in, naar de mand)*
- BASIEL: *(klopt opnieuw op de wangen van Odette)* En gij moet hier direct buiten. 'k Zal u naar huis voeren.

(Robin heeft het moeilijk om met één hand de handdoek vast te houden en ondertussen een kleed uit de koffer te halen)

(In de deuropening verschijnt de nieuwe buurman, Didier. Hij heeft een handtasje bij. Heeft haast aan iedere vinger een ring. Hij ziet de bijna "naakte" man gebukt staan aan de mand, met de rug naar de voordeur. Meteen glinsteren de ogen van Didier. Hij is duidelijk homo)

DIDIER: *(stralend)* Maare... maare... maare...

(Tezelfdertijd in de slaapkamer : Basiel neemt Odette op)

BASIEL: 'k Ga-ik u thuis in bed stoppen. *(sukkelt met Odette naar de deur van de slaapkamer)*

(Ondertussen in de living)

DIDIER: Huhum... ik ben Didier, de nieuwe buurman.

ROBIN: *(schrikt, springt recht, een kleed voor zich)* Wat ?!

- BASIEL: Verdomme! (wilde net met Odette de living inkomen, staat met haar in zijn armen in de deuropening, wringt zich dan terug en gooit Odette holderdeholder op bed)
- ROBIN: Aangenaam. (rent met de vrouwenkleren vliegensvlug af in de kleine kamer)
- DIDIER: 't Is hier precies plezant.
- BASIEL: (doet slaapkamerdeur dicht, komt living in) Meneer...euh...'t is niet wat ge denkt.
- DIDIER: (komt de kamer in) Zijt gij mijne buurman of die andere?
- BASIEL: De andere. Robin noemt hij.
- DIDIER: Robin. Een schoon naamke. Robijntje. En een schoon figuurke. Wauw!
- BASIEL: Vindt ge?
- DIDIER: Njam, njam...
- BASIEL: Hebt ge honger ?
- DIDIER: Goesting. Op een Robijntje met een rozijntje. Woeps! (kijkt in de mand, neemt een pruik, lacht) 't Is niet waar!
- BASIEL: Ja, hij houdt zich daarmee bezig.
- DIDIER: Hij is er eentje?
- BASIEL: Ja, 't is mij er eentje. Ik bedoel...
- DIDIER: Hij is dus niet getrouwd?
- BASIEL: Neen. Hij moet van geen vrouwen meer weten. Hij gaat het alleen doen, heeft hij gezegd.
- DIDIER: Dus...?
- BASIEL: Ja. Hij heeft ook gezegd dat ze de pot op kunnen.
- DIDIER: De pot! Maare... maare... maare... Ik ben hier met mijn protteke in 't boterke gevallen.
- BASIEL: En ik ben tussen valiezen gevallen. Ik ben de taximan. Ik kwam hier toevallig wat gerief ophalen.
- DIDIER: En wie was dat in uw armen ?
- BASIEL: Dat... euh... awel ja, dat hoort bij het gerief. Een... euh... een pop...
- DIDIER: Doet Robijntje die pop weg?
- BASIEL: Ja... euh... ze is kapot. Te hevig opgeblazen.

- DIDIER: *(naar de deur van de kleine kamer)* Maare... maare... maare... een eenzaam knuffelke... en ik ben juist ook alleen.
- BASIEL: Blijft gij hier?
- DIDIER: Ik kom kennis maken met mijn buurventeke. Ik ben hier boven komen wonen. Ik ben coiffeur.
- BASIEL: Ja... ja, nu dat g' het zegt.
- DIDIER: Aan wat ziet ge dat ?
- BASIEL: Ge hebt er 't postuur voor.
- DIDIER: Mijn zaak gaat pas volgende week open. Coiffeur Didier.
- BASIEL: 'k Zal eens met mijn haar komen.
- DIDIER: Damescoiffeur.
- BASIEL: 'k Zal met mijn haar bij Gerard blijven gaan.
- DIDIER: 't Is dus mijne laatste vrije zaterdag. En nu ik mijn buurventeke gezien heb en al wat over hem weet, wil ik dat met hem vieren.
- BASIEL: Euh... dat zal nu wel moeilijk gaan... euh... er moet hier nog vanalles gedaan worden.
- DIDIER: *(bekijkt de vele koffers)* Hij gaat toch niet op reis?
- BASIEL: Neen, dat niet... hij... euh... hij verzamelt valiezen en reistassen... dozen... hometrainerkes... en manden... en kleren... en nu is hij bezig met zijn prentjes. Hij wil niet gestoord worden.
- DIDIER: Maare... maare... maare...! Hij is een bezig bijtje!
- (Ondertussen in de slaapkamer: Odette weer bij bewustzijn, komt moeizaam uit het bed, staat er waggelend bij)*
- ODETTE: *(doet een kraaiende haan na)* Koekeloekokekoe!!!
- BASIEL: *(schrikt, rent achterwaarts vlug naar de slaapkamerdeur)* Dat is zijne... haan! *(staat met zijne rug tegen de deur : houdt de klink vast)*
- DIDIER: Maare... maare... maare...! Een haantje?!
- BASIEL: Ja, een Engels haantje.
- ODETTE: *(wilt de deur opendoen, maar ze kan niet, begint dan luid te gillen)* Heeeh !!!!
- BASIEL: En dat is een kieken.
- DIDIER: Een kippetje?!!

BASIEL: Een Vlaams kiekeken! (doet vlug de deur open, staat oog in oog met Odette en roept om haar te doen schrikken) Beuh !!! (doet meteen deur dicht.)

ODETTE: (verdwaasd) Ge haalt mij de woorden uit de mond.

BASIEL: (rent vlug naar barmeubel, neemt er de fles whisky) Zijn pluimvee heeft dorst. (rent de slaapkamer in, doet deur dicht, duwt Odette op het bed, duwt de fles in haar handen) Hier, drink dat leeg en valt flauw. Ik breng u direct naar huis. (komt dan weer de living in, doet deur achter zich dicht)

(Ondertussen in de slaapkamer: Odette drinkt whisky uit de fles, zet fles op nachttafeltje en valt dan achterover op bed)

DIDIER: Tssss... .Tssss.... Tsss... whisky !

BASIEL: Dingske, ge moet ons pardonneren maar...

DIDIER: Ik ga nog efkes naar huis.

BASIEL: Als ge dat zou willen doen, dingske.

DIDIER: 't Is eigenlijk spijtig dat hier een aparte ingang is. Dit is een gebouw met vier verdiepingen, maar alleen dit gelijkvloers heeft deze ingang. Wij moeten hiernaast binnen.

BASIEL: 't Is toch wel iets in 't leven hé.

DIDIER: Nu ja, ondanks die aparte ingang zullen wij nog goeie maatjes worden... (aan de deur van de kleine kamer) Robijntje en Didierke. (met een glimlach tot Basiel, knipoogt) Ik druij af.

BASIEL: Wablief?

DIDIER: Ik ga weg.

BASIEL: (gaat bij hem om hem de deur uit te krijgen) Ja salut!

(Maar Didier keert zich eensklaps om. Basiel botst bijna op hem en maakt vlug wat afstand)

BASIEL: Hela!

DIDIER: Ge moet gene schrik hebben. 'k Zal u niet pakken.

BASIEL: Ah bon.

DIDIER: Zeg tegen Robijntje dat ik straks terug kom. Om af te spreken. Misschien kunnen we dit weekend samen gezellig doorbrengen. Nodig een eenzame uit, nietwaar. (af)

BASIEL: (doet vliegensvlug de deur dicht) Maare... maare... maare... Gefferdemme! (vlug naar de deur van de kleine kamer, klopt) De kust is veilig, meneer !

(De deur van de kleine kamer vliegt open en Robin komt binnen. Hij heeft een veel te strak kleed aan. Is op zijn blote voeten. Hij heeft een dik boek bij zich)

BASIEL: 'k Wil zeggen... madam.

ROBIN: Niet lachen, Basiel! Vooral niet lachen !

(Robin ziet er inderdaad belachelijk uit. Basiel kan met moeite zijn lach bedwingen)

BASIEL: Neeneen. En zijt ge ook een vrouwenboekske aan 't lezen ?

ROBIN: Van 't Heilig Sacrament Adeline. Haar missaal. Dat had ze op mijn klavier gelegd. Zo een zware boek op mijn klavier! *(gooit het boek op het salontafeltje)*

BASIEL: *(moet weer lachen)* En op uw blote voetekes... Woeps!

ROBIN: 'k Ben aan een borrel toe. *(schenkt zich aan barmeubel een glas in)*

BASIEL: *(haalt een vrouwenpruik uit de mand, zet die scheef op het hoofd van Robin)* Robijntje met zijn kleintje.

ROBIN: Ik heb er genoeg van!

BASIEL: Maar uwe nieuwe gebuur zal niet genoeg van u krijgen. Houd u maar al gereed.

ROBIN: Mij gereed houden?! *(drinkt zijn glas verder in één teug leeg)*

BASIEL: Coiffeur Didier gaat u een permanent komen leggen.

ROBIN: Er gaat hier juistekes niks gelegd worden.

BASIEL: God, en uw kieken heeft heel zekers ook al gelegd! *(rent vlug de slaapkamer binnen)*

ROBIN: *(achter Basiel de slaapkamer in, gaat onmiddellijk door naar de badkamerdeur)* En nu moet ik mijn kleren hebben. Uwe tijger heeft daar al lang genoeg gezeten. *(klopt op de badkamerdeur)* Gusta, wilt ge mij alstublieft binnen laten?! *(luistert aan de deur)* Verdomme, ze gebruikt de haardroger.

BASIEL: Da's niet voor haar haar. Ze droogt zich daar altijd mee af. Da's veel warmer dan een handdoek.

ROBIN: *(klopt harder op de deur)* Gusta! Gusta!

BASIEL: Deze slaapzak ga'k maar rap naar huis brengen. Eerst de deur open. *(gaat de voordeur open zetten).*

ROBIN: *(luistert)* Ah ja natuurlijk. Dat ook nog!

BASIEL: *(komt weer de slaapkamer in)* Ze is aan 't zingen zeker?

ROBIN: Ach vader lief toe drink niet meer.

BASIEL: Ze kent niks anders. (neemt Odette in zijn armen) Gefferdemme, die is precies zwaarder geworden. (sukkelt met de snurkende Odette door de slaapkamerdeur, gaat de living door richting voordeur)

ROBIN: Maar enfin zeg, ik moet mij aankleden. Gusta! (klopt nogmaals)

(Op het moment dat Basiel aan de voordeur komt, horen we een auto stoppen)

BASIEL: (kijkt door het venster naar buiten, schrikt.) Verdomme, ze zijn daar! (vlug met Odette in zijn armen terug de slaapkamer in, gooit haar met een smak op het bed, trekt het laken over haar)

ROBIN: Wat is er ?

BASIEL: Uw aangetrouwde familie is terug.

ROBIN: Ah neen! Zie mij hier staan!

BASIEL: Ja, ik zie 't.

ROBIN: (wanhopig op badkamerdeur kloppend) Gusta! Alstublieft, Gusta, hoor mij nu toch !

(Ondertussen komen Norma en Adeline binnen. Ze hebben een verschillende plastiektzakken mee. Norma doet voordeur dicht. Ze zetten de zakken neer)

ADELINE: Wat doen al die koffers hier?

NORMA: En van wie is die mand?

(Ondertussen in de slaapkamer)

ROBIN: Verdomme! Verdomme! (kijkt richting living en duikt in het bed, ook onder het laken)

(Ondertussen in de living)

BASIEL: Die mand... dat zijn de kleren van Doris.

NORMA: Zo, ik wil haar nu wel eens leren kennen. neen, ik wil ze alletwée leren kennen.

ADELINE: En mijn koffers staan ook gereed?

BASIEL: Ja... euh... Robin dacht dat ge toch nog vandaag zou vertrekken.

ADELINE: Geen sprake van! Hier moet orde op zaken gesteld worden.

(Ondertussen in de slaapkamer: onder het laken is het een gewroet en gewriemel)

BASIEL: Euh... ja... ordelijke... zaken... precies... (komt achterwaarts tot aan de slaapkamerdeur, werpt een blik naar het bed, ziet het gewriemel onder het laken, schrikt, doet deur dicht)

ODETTE: (haar hoofd komt tevoorschijn van onder het laken, aan het voeteinde van het bed, luid) Toedeloe! Toedeledoedeledo!

BASIEL: Efkens uwe bijbel gebruiken! (rent naar het tafeltje, neemt missaal, hals over kop de slaapkamer in en geeft met het boek een tik op het hoofd van Odette. Ze is weer meteen buiten westen. Hij gooit laken over haar, komt dan weer in de living, lacht breed tot de dames, doet deur dicht)

(Norma en Adeline kijken elkaar verwonderd aan. Om het te redden slaat Basiel het missaal open, leest het eerste het beste :)

BASIEL: “Indien iemand dorst heeft, hij komen tot Mij en drinke ! Johannes 7-37” (slaat boek dicht, vlug naar het tafeltje, legt er boek neer) Een goed gedacht. En wat wensen de madammekes? (naar barmeubel)

NORMA: Ik helemaal niets.

ADELIN: (bij hem, neemt hem onder de arm) Maar Silleke toch, dat is gene bijbel, dat is mijn missaal. Mijn bidboek.

BASIEL: Ah... een schone boek. Gefferdemme, is dat een schone spannende boek.

ADELIN: Gij goede man, gij wijdt u ook aan de Heer.

BASIEL: (schenkt zich in) Ik rijd voor iedereen. (drinkt)

NORMA: Ik heb zo'n vaag vermoeden dat er hier iets aan de hand is.

BASIEL: Allee gij.

NORMA: Jazeker.

BASIEL: 't Is hier rustig... kalm... stil... Zoals God het belieft. In alle eeuwen der eeuwen... amen.

(Ondertussen is uit de badkamer Gusta gekomen. De badkamerdeur laat ze open staan. Ze is gekleed in een eigenaardig kledingstuk dat helemaal niet bij haar past: een glitterpak of showpak of een speciaal pak voor danswedstrijden of iets dergelijks. –kan zelfs een bunnypakje zijn- Daarbij heeft ze een blonde pruik op en is ze overdreven geschminkt, vooral haar ogen. Haar lippen zijn vuurrood. Ze loopt op schoenen met hoge hakken maar is dat niet gewoon. Ze kan dus moeilijk stappen en slaat regelmatig haar voet om. Ze sukkelde de slaapkamer door, komt de living in. Ook de slaapkamerdeur laat ze open staan. Gusta probeert zo elegant mogelijk te stappen. Overdreven heupwiegend)

NORMA: (gelooft haar ogen niet) Zijt gij... ?!

ADELIN: God Lieve Heere ! (maakt vlug een kruis)

GUSTA: Ik ben Doris. Waar is mijn allerliefste schattebout?

ADELIN: Norma, is dat de dame waar ge mij over gesproken hebt?

NORMA: (perplex) Eén van de twee.

ADELIN: (verontwaardigd) Oh! Wat een zondaar!

(Ondertussen in de slaapkamer: het hoofd van Robin komt tevoorschijn vanonder het laken. Hij stapt voorzichtig en stil uit het bed, terwijl:)

ADELIN: (naar de slaapkamer) Ik moet mij opfrissen. En 'k ga mij een aspirientje pakken. Norma, kom mee. Ik heb u wat te zeggen !

(Robin, die recht stond naast het bed, laat zich hals over kop vallen op de grond, naast het bed. Kruipt onder bed. Terwijl passeert Adeline door de slaapkamer en gaat af in de badkamer)

NORMA: Dus...gij zijt...?

GUSTA: De maîtresse van uwe man.

NORMA: (slikt even) Maî...tresse...

BASIEL: Moet ge echt niks drinken, madammeke?

NORMA: Waar is de andere?

BASIEL: Die fles whisky is... euh...

NORMA: Ik bedoel zijn lief nummer twee. Het zat gedeelte. Dit is het showgedeelte zo te zien.

BASIEL: Oh maar... dat is...

NORMA: En zeg niet dat ze zijn nicht is!

BASIEL: Neen... maar... in ieder geval, de andere is weg! Volledig weg! Die gaat ge van z'n leven niet meer zien.

(Ondertussen in de slaapkamer : er komt opnieuw beweging onder het laken. Op dat ogenblik kruipt Robin recht, kijkt naar het laken. Het hoofd van Odette komt te voorschijn. Robin duikt hals over kop weer onder het bed)

ODETTE: (gehurkt op het bed, donkentuurluurs, zingt) 'k Zag twee beren, broodjes smeren... !!!

BASIEL: (hoort dit, begint plots luid mee te zingen, roepend) Oh dat was een wonder! (neemt vlug het missaal, rent de slaapkamer binnen, terwijl verder zingend) Boven wonder!!! (geeft Odette opnieuw een tik met het boek op haar hoofd. Ze valt flauw. Hij smijt het laken over haar, komt de living in gerend, trekt deur achter zich dicht, legt boek op tafeltje, verder zingend) Dat die beren smeren konden! Hihhi Hahaha! 'k Stond erbij en ik keek ernaar! Santé!
(drinkt zijn glas in één teug leeg, zet glas neer, wrijft met zijn zakdoek het zweet van zijn voorhoofd)

(Ondertussen staat Robin voorzichtig en stil recht, kijkt naar de gesloten slaapkamerdeur en naar de open badkamerdeur)

NORMA: Gaat er iets niet, Basiel?

BASIEL: Euh...tochwel... euh... dat was de wekkerradio die begon te spelen.

GUSTA: Ik heb daarnet wat liggen rusten en ik had de wekker aangezet.

BASIEL: Ja... hihi... 't was juist een schoon lieke nietwaar.

NORMA: Moeder, wij hebben wat te bespreken!

(Norma opent de slaapkamerdeur. Robin duikt hals over kop achter het bed en de nachtkastjes. Norma gaat slaapkamer door en gaat af in de badkamer. Gooit deur achter zich dicht)

GUSTA: Amai mijn voeten. Die schoenen spannen.

BASIEL: Spannen, zeg dat wel.

GUSTA: Die cirk gaat hier toch niet te lang duren zeker.

BASIEL: Eerst moet Odette de deur uit. (opent de voordeur)

(Robin is ondertussen schoorvoetend de living ingekomen)

ROBIN: Basiel, giet mij een dubbele in.

GUSTA: Maar zie nu!

ROBIN: Ja, gij ziet er ook goed uit. Norma zal zoiets niet pikken.

GUSTA: Wat mankeert eraan?

BASIEL: Dat Odette hier weg moet. (snelt vlug naar de slaapkamer, neemt Odette in zijn armen, komt met haar de living in gesukkel)

GUSTA: Is die nu nog altijd buiten westen?

BASIEL: Z'is al veel te dikwijls bijgekomen. Wilt er iemand de achterdeur van mijne auto opendoen?

ROBIN: (drinkt) Ik ga zo niet buiten !

BASIEL: (komt aan de voordeur) Allee Gusta...

(Maar op dat moment komt Didier binnen. Hij heeft twee reiskoffers mee. Robin schrikt, duikt hals over kop de keuken in. Didier kijkt naar Gusta die op dat ogenblik onbeweeglijk staat)

DIDIER: Maare... maare... maare... heeft Robijntje een nieuwe pop!?

BASIEL: (staat net naast Gusta) Pop? Ah ja! Een pop... Een splinternieuwe. Juist uitgepakt.

DIDIER: 'k Heb hier twee valieskes voor hem. Hij mag ze hebben.

BASIEL: (stil tot Gusta) Stokstijf blijven. Ge zijt een pop.

DIDIER: (zet de twee koffers neer, bij de andere) Als hij die toch verzamelt.

BASIEL: Dat is heel vriendelijk van u.

(Gusta staat nu overdreven stokstijf)

DIDIER: Hmmm... 't is een schoneke.

BASIEL: Ja... Barbie.

DIDIER: Maar is 't geen manneke

BASIEL: *(bekijkt Gusta)* De die? Da's ne echte man! Ik bedoel...

DIDIER: *(ondeugend)* Een travestiepop?

BASIEL: Dat is 't. Barbie de Barbaar.

DIDIER: *(kijkt naar Odette in Basiels armen)* En dat is de slechte ?

BASIEL: Ja... euh... de opgebruikte.

DIDIER: Opgebruikt? Tsss... tsss... tsss...

BASIEL: 'k Wou ze net wegdoen naar 't containerpark.

DIDIER: *(komt wat dichtter om naar Odette te kijken)* Die ziet er toch nog tamelijk goed uit.

BASIEL: *(loopt verder van hem weg)* Jaaaar, ge kunt er niks meer mee doen... euh... er is een gaatje in. Neen, verschillende gaatjes.

(Op dat moment komt Odette weer bij, ze kreunt)

BASIEL: *(in alle staten)* Hoort ge 't? De lucht gaat er uit.

DIDIER: Ik kan die repareren. Ik kan heel goed gaatjes dichtplakken.

BASIEL: Zal wel zijn.

DIDIER: Ik heb daar mijn gerief voor.

BASIEL: *(ongemakkelijk, Odette begint door te wegen en ze komt bij, Basiel sist tussen zijn tanden)* Siiiiiiiiisssst... Hoor nu eens... 't Is geen gaatje... ze heeft effenaf een scheur... Sssiiiiiiisssst... *(komt naar de open mand)* Hier zie. *(legt en duwt Odette in de rieten mand, slaat het deksel dicht)*

DIDIER: Met water kunt ge gaatjes gemakkelijk opzoeken.

BASIEL: Ge zult er veel liters water voor nodig hebben.

DIDIER: Ofwel laat ge ze langs uw kaak glijden. Dan voelt ge het.

BASIEL: Ik voel wat anders!

DIDIER: *(bij hem)* Ah ja ?

BASIEL: *(trekt zich weg)* Dat het hier een soep aan het worden is.

DIDIER: Ge moet ze niet wegdoen.

BASIEL: De soep ?

DIDIER: De pop.

BASIEL: Ze is perte totale.

DIDIER: Ik wil ze hebben. Voor in mijn salon.

BASIEL: Dat is uit de mode, salonpoppen.

DIDIER: In mijn kapsalon. *(gaat naar de keuken)*

(Ondertussen gaat het deksel van de mand open. Basiel merkt dit, neemt vliegensvlug het missaal van het tafeltje naast de kist en geeft Odette weer een harde tik op haar hoofd. Deksel valt dicht. Basiel legt het missaal op het tafeltje terug)

BASIEL: Robin heeft mij nadrukkelijk opgedragen dat dit plastieken geval vernietigd moet worden. Hij heeft er slechte herinneringen aan. *(wilt de mand in de richting van de voordeur duwen, maar het gaat niet)* Verdomme, 'k heb hulp nodig.

DIDIER: Ik zal het aan Robijntje vragen. Maar 'k ga eerst om een kommeke water voor de gaatjes.

BASIEL: Ah neen! Daar niet!

DIDIER: Dit is de keuken. 'k Weet het wel. 't Is 't zelfde als bij mij.

BASIEL: Ah neen!

DIDIER: Woeps! *(en af keuken)*

(Meteen komt Gusta in beweging)

GUSTA: Basiel, wat heeft dat eigenlijk te betekenen?

BASIEL: Dat is... dingske.

GUSTA: Dat heb ik gezien, ja. En wat is dat met die poppen ?!

(Uit de kleedkamer komt Adeline, ze gaat de slaapkamer door, komt in de living)

ADELIN: *(kwaad tot Gusta)* Ik heb alles vernomen van uw relatie met Robin. Maar daar gaat hij niet goed van zijn. Ik wil dat mijn dochter zich op staande voet laat scheiden! Ik ken een goeie advocaat! Die zit in de kerkfabriek. *(naar de slaapkamer, maar keert zich om aan de deur)* Oh... Silleke, wilt gij dan mijn koffers hier in de slaapkamer brengen. Ik blijf hier. En Robin vliegt de deur uit. *(woedend af in de kleedkamer, slaat deur dicht)*

BASIEL: Hebt ge dat gehoord?! Ze gaan scheiden! 't Is ons gelukt ! Gusta, ge zijt ne schat! Kom hier, loezetoeter ! *(neemt Gusta vast en kust haar)*

(Op dat moment komt Didier uit de keuken, ziet hoe Basiel de "pop" kust)

DIDIER: Maare... maare... maare...!

(Gusta speelt onmiddellijk het spel mee, staat als een pop)

BASIEL: Ik... euh... ik ben Barbie wat aan het opblazen.

DIDIER: Jihie! De kapotte is voor mij! (naar de mand)

(Achter zijn rug doet Gusta naar Basiel teken dat hij lippenstift op zijn wang heeft. Basiel wrijft het er vlug af)

BASIEL: Begint gij nu niet over kapoten !

DIDIER: De kapotte pop. Robijntje heeft het mij beloofd.

BASIEL: Hebt gij hem gezien?

DIDIER: In de keuken. Oh, hij heeft toch zo'n schoon kleedje aan. En het spant aan zijn poepke. Hij is zelf een Barbie. Hij is daar druk bezig zegt hij. Ik ga hem wat helpen. Ik kwam alleen zeggen dat ge Apple Blossom White niet naar het containerpark moogt voeren.

BASIEL: Wie?

DIDIER: Apple Blossom White. Ik zal ze voor mijn venster zetten, op een stoel.

BASIEL: Toch niet in 't statiekwartier?!

DIDIER: Neeneen, taxike, in mijn kapsalon. Als ze goed opgeblazen is zal ze wel recht blijven zitten. En ik noem haar Apple Blossom White. (uitgelaten) Ja! Jaja! Ik ben hier met mijn protteke in 't boterke gevallen! Woeps! (huppelt af in de keuken)

BASIEL: Die is stekezot.

GUSTA: Basiel, ik heb er genoeg van. Doe wat er u gevraagd wordt, de valiezen van de kwezel in haar kamer en dan zijn we hier weg. Ze gaan nu toch scheiden.

BASIEL: 't Is eigenlijk waar. Ons doel is bereikt. Maar niks voor niks. Dat gaat een serieuze rekening worden. Mijne meter loopt nog. (bekijkt de koffers) Welke valiezen zijn 't nu eigenlijk. (haalt schouders op) Och, dat het mij niet meer kan schelen. (neemt twee koffers en af in de slaapkamer)

(Ondertussen gaat de mand open en Odette probeert er uit te klimmen)

ODETTE: (hoofd boven het deksel) 'k Zit hier in een duikboot zeker? (zingt liedje van de Beatles) We all live in de gele soepmarien...

GUSTA: Odette, hou er maar mee op. We gaan naar huis.

ODETTE: (armen omhoog, waait, zingt) Gele soepmarien! Gele soepmarien! We all live in de gele soepmarien, wie heeft er mij gezien?!!

(Uit de badkamer komt Norma op)

NORMA: Basiel, ik heb een definitieve beslissing genomen.

(Ondertussen in de living : Odette zingt nog)

GUSTA: Ssst !!!

ODETTE: (zingt) Ik ben een zotte trien!

GUSTA: Sorry. (neemt missaal en geeft Odette een tik op haar hoofd, Odette zakt in de mand. Doet vlug mand dicht. Boek erop)

(Ondertussen in de slaapkamer)

BASIEL: (knikkend) Beslissing.

NORMA: En het kan me niet schelen wat mijn moeder zegt.

BASIEL: (neen-schuddend) Niet schelen.

NORMA: Ik ga mijn intrek nemen in een hotel.

BASIEL: Hotel.

NORMA: Dus, als ge wilt moogt ge mijn gerief inladen.

BASIEL: Gefferdemme, da's lang geleden.

NORMA: Ook die plasticzakken. (komt de living in) Doris, ik wil nog even met u onder vier ogen praten.

BASIEL: (in de living) 'k Zal er maar best avance achter zetten. (neemt twee koffers en sukkelt ermee buiten.)

GUSTA: Hebt gij iets te zeggen?

NORMA: Houdt gij echt van Robin?

GUSTA: Als 't is om te scheiden ja.

NORMA: Wat bedoelt ge daarmee?

GUSTA: 'k Zie het eigenlijk niet zitten.

NORMA: Robin?

GUSTA: Wat ik hier sta te doen zie ik niet meer zitten.

NORMA: Dat versta ik niet.

(Basiel op, neemt twee andere koffers)

BASIEL: Moet er nog zand zijn? Ge krijgt er de valiezen bij. (sukkelt met de koffers buiten)

GUSTA: Ik zal het u uitleggen...onder vier ogen.

NORMA: Kom dan maar mee.

(Norma en Gusta af in de kleine kamer)

(Uit de keuken komt Robin gevlucht, achterna gezeten door Didier. De pruik van Robin staat scheef op zijn hoofd. Tijdens de volgende replieken deinst hij achteruit de living rond. Maar Didier blijft hem volgen)

ROBIN: Allee zeg, laat mij nu toch gerust!

DIDIER: Maar ik wil u helpen met uw sauskes.

ROBIN: Welke sauskes?

DIDIER: Daarnet hebt ge gezegd dat ge sauskes moest gereed maken.

ROBIN: Ja... da's juist ja.

DIDIER: Wel, ik ga u daar bij helpen, colalolleke.

(Basiel komt binnen, neemt de reistassen op)

ROBIN: Basiel, kunt ge mij niet helpen jong?

BASIEL: Moet ik hem doen verschieten?

(Adeline op uit de badkamer, gaat slaapkamer door, komt in de living)

ADELIN: (ziet Robin met het kleed aan) Gij maniak! Gij geobsedeerde! Walgelijk! Ge zijt het niet waard dat ge een kerkelijk huwelijk aangegaan zijt!

BASIEL: Deze taskes moeten de voiture in. Als de bliksem, want er komt donder.

DIDIER: (gaat naar Adeline) Wie is dat?

BASIEL: (terwijl hij naar buiten gaat met de tassen) Dat is de Calvarieberg. (af)

DIDIER: Is het een schaschliksauske dat ge wilt? Ik kan er al aan beginnen.

ROBIN: (krijgt het steeds moeilijker) Stooft uwe schaschlik op!

DIDIER: (bij hem) Dat wordt niet gestoofd, Nonolleken!

ROBIN: En ik ben uw Nonolleken niet! (naar de slaapkamerdeur)

ADELIN: Weet gij dat uw huwelijk ongeldig is?

ROBIN: (blijft plotseling staan) Ah ja?

ADELIN: Waarom hebt gij dat voor mijn dochter verzwegen ?!

ROBIN: Wat?

ADELIN: Dat ge biseksueel zijt?

ROBIN: (keert zich om, er verschijnt een glimlach op zijn lippen) Is mijn huwelijk dan niet geldig ?

ADELIN: Voor mij niet! God, ik mag er niet aan denken ! (maakt zich vlug een kruis)

ROBIN: Een bi... ? Ja! Ja! Dat ben ik! Een bi!

(Op dat moment komt Basiel binnen)

BASIEL: Wat zijt ge?

ROBIN: Voor alle twee. Een mes dat snijdt aan twee kanten.

BASIEL: En moet dat mes ook mee ?

ROBIN: (bij Didier en geeft hem een kus op zijn wang) Hier zie, schaschlikske !

BASIEL: Hein!

ROBIN: (bij Adeline, kust haar ook) En hier zie, mijne Engel Gods !

BASIEL: Hein!

ADELIN: Ik begrijp niet hoe Norma het zolang heeft kunnen verzwijgen.

ROBIN: Ze dacht dat ge haar toch de toestemming tot echtscheiding niet zou geven.

ADELIN: Toestemming?! Ik eis het! Jullie moeten op staande voet uit elkaar!

ROBIN: Prima! En we geven een feest. Jullie zijn uitgenodigd. Basiel, gij moogt onze getuige zijn. Adeline, gij moogt in de suite lopen.

BASIEL: Allee, de kogel is dan toch door de kerk.

ADELIN: De kerk! Ik moet vandaag de pastoor nog verwittigen.

BASIEL: Gaat ge scheiden in koetsen of in taxi's?

ROBIN: (blijgezind) In koetsen.

BASIEL: Dan kan ik getuige zijn.

ROBIN: Het moet het beste van 't beste worden.

ADELIN: Silleke... wilt ge mijn gerief in de auto zetten? Ik ga direct naar huis. En straks komt ge Norma afzetten. En ge komt toch ook eens binnen zeker? (komt naar hem toe)

BASIEL: (neemt de dozen op) Euh...kan zijn ja... (deinst achteruit) En is 't in 't lang dat er gescheiden wordt? Ge gaat toch een ceremoniemeester vragen? (sukkelt met de dozen af)

DIDIER: (lief bij Robin, die er onmiddellijk ongemakkelijk bij staat) Of hebt ge liever een Bearnaisesauske?

ROBIN: (maakt zich los van Didier) Ik geloof dat ik mij nu wel iets anders ga aantrekken. (vlucht weg, de slaapkamer door, de kleedkamer in, gooit deur dicht)

(Het deksel van de mand gaat open. Het missaal valt op de grond)

ADELINE: Wat is dat ?

(Odettes hoofd komt boven de dekselrand te voorschijn. Zegt niets. Zit er versuft bij)

DIDIER: Maare... maare... maare... Ze is gerepareerd.

ADELINE: Lieve hemel, dat zit hier vol.

DIDIER: Haar gaatjes zijn dicht.

ADELINE: Over wat zijt gij eigenlijk bezig?

DIDIER: Over mijne Apple Blossom White.

ADELINE: Uwe wie?

DIDIER: Die was kapot. Opgebruikt. Maar nu is ze dichtgeplakt.

ADELINE: (neemt haar paternoster) Ik geloof dat ik bijzonder veel zal moeten bidden. (bekijkt de bolletjes van de Paternoster) Ik zal den toer twee keren doen. 't Zal nodig zijn.

(Uit de kleine kamer komt Gusta. Stapt nu niet meer zo elegant, maar met haar grote stappen die ze gewoon is. Ze heeft wel nog haar pruik op. Maar nu ook weer een sigaret scheef in haar mond)

ADELINE: Dat zit hier vol!

DIDIER: En deze Barbie kan vanachter opgewonden worden.

GUSTA: (tot bij Didier, blaast de rook in zijn gezicht) Neen, lijmkwast, ik marcheer op batterijen. Met afstandsbediening.

ODETTE: (versuft, dronken, trekt grimassen, zingt kinderliedje) Akke Akketuutje, weg zijn wij ! Tuut Tuut Tuut !

ADELINE: 't Is hier precies poppenkast.

DIDIER: Ik ga Robijntje nog wat helpen. 'k Zal een zigeunersauske maken. (af in de keuken)

ADELINE: (tot Gusta) En wie zijt gij nu eigenlijk? Doris of die andere?

GUSTA: Ik ben Gusta.

ADELINE: Dus de andere.

(Basiel op. Neemt de trimfiets)

BASIEL: Eerst dit nog en dan is't uwe toer.

ADELINE: Ja, want ik heb nog veel te doen. (stopt paternoster weg)

BASIEL: Ik ook. Ah ja, Gusta, 't is in orde. De tortelduifkes gaan elkaar hun neenwoord geven.

ODETTE: (zat nog een tijdje onbeweeglijk, hoofd boven deksel, begint nu plots te zingen) Lang zullen ze leven! Lang zullen ze leven!

BASIEL: (ziet Odette) Wacht. (Zet trimfiets neer. Neemt boek van de grond, geeft Odette een tik op haar hoofd, duwt haar in de mand, deksel erop en legt boek op het deksel. Neemt trimfiets en gaat af)

ADELINE: Wel, ik luister. Ik begin te geloven dat het hier werkelijk een huis van verderf is.

GUSTA: Goh, 't is hier de ene orgie na de andere.

ADELINE: God Allemachtig! (maakt een kruis)

GUSTA: Neen, madam, 't is niet wat ge denkt.

ADELINE: Ik weet niet wat ik er moet van denken.

GUSTA: Uw dochter zal het u allemaal uitleggen.

(Basiel op, neemt de koffers van Adeline)

BASIEL: Ik stel voor dat er eerst foto's in het park genomen worden. En daarna is er receptie. (af met de koffers)

GUSTA: Ik kan u wel dit zeggen, madam, dat is mijne vent.

ADELINE: Uwe man ?

GUSTA: Mijne halve trouwboek. Nog altijd.

(Norma komt op uit de kleine kamer.)

NORMA: Waar is Robin ?

ADELINE: Die naam gaat ge toch niet meer uitspreken zeker. Vooruit, we zijn hier weg. Uw gerief staat al in de taxi.

NORMA: Ik heb iets bedacht. De boekhouding en het secretariaat van mijn beautyfarm moet met de computer gebeuren.

(Basiel op, neemt de twee andere koffers van Adeline)

BASIEL: In zaal "De Ster", daar werkt er een goeie traiteur. En met een disc-jockey. Gefferdemme, dat gaat een feest worden. En Norma en Robin mogen de dans openen. (af met de zware koffers)

NORMA: Mams, Gusta heeft me daarnet verteld dat er een boerderij te koop staat.

ADELINE: Daar moet ge nu niet over beginnen.

NORMA: Met een aantal stallingen. Groot genoeg voor een schoonheidsinstituut. En er is nog een grote schuur die apart staat. Geschikt om computercursussen in te geven.

(Op dat moment komt Didier uit de keuken)

DIDIER: Foei, foei, foei...! Ik ben toch wel iets vergeten zeker.

GUSTA: In 't potteke te roeren ?

DIDIER: *(neemt een briefomslag uit zijn handtasje)* Een brief voor Robijntje. 't Fakteurke had die in mijn bus gestopt. Ze kunnen toch zo verstrooid zijn, de fakteurkes. Foei, foei, foei.

NORMA: Een brief voor Robin? Geef hier.

DIDIER: Wie zijt gij?

GUSTA: Nog een andere pop. Werkt op zonne-energie.

NORMA: *(graait de omslag uit Didiers hand)* Hier die brief! *(bekijkt de omslag)* Van Pater Hugo! Ja, dat is de nonkel van Robin. *(opent snel de omslag, leest de brief)*

DIDIER: Of een Madeirasauske misschien. *(af in de keuken)*

(Basiel op, naar de mand)

BASIEL: Ik zal wel twee keren moeten rijden. Dat dozeke hier kan er niet meer bij. *(wijst naar de mand)*

GUSTA: Odette! Die mag er nu wel uit zeker. *(opent de mand)* Odette! Ja, die vertoeft in een andere wereld. Basiel, help mij eens.

BASIEL: Als 't maar om op te pakken is!

(Gusta en Basiel halen de totaal versufte Odette uit de mand)

NORMA: *(heeft ondertussen vluchtig de brief gelezen)* Hij wordt geen pater. Hij heeft beslist.

ADELINÉ: Gene pater in de familie ?

NORMA: Die roeping was niet juist, hij ziet het niet meer zitten. Hij komt hier weer wonen.

ADELINÉ: In die familie weten ze niet wat ze willen.

NORMA: Dus moeten wij toch verhuizen! Robin! *(rent de slaapkamer door en af in de badkamer)*

ADELINÉ: Ik voel het aankomen hé! Ze zullen geld nodig hebben om die boerderij te kunnen kopen. Awel... 't is goed! *(krijgt de tranen in haar ogen)*

ODETTE: *(is ondertussen uit de mand geraakt)* Ik ga naar huis.

GUSTA: Jaja, we gaan allemaal naar huis.

ODETTE: Laat mij door. Ik ga naar huis. Mijne kop slaat open en toe.

BASIEL: Hoe zou dat komen?

ADELINE: *(is gaan zitten, neemt haar zakdoek, droogt haar tranen)* Mijne Jef zaliger –God hebbe zijn ziel- zou zeggen : “Engeltje, we gaan dat koppel helpen. We gaan hen die boerderij kopen. Want die twee komen toch zo goed overeen.” Dat zou mijne Jef zaliger –God hebbe zijn ziel- zeggen.

(Gusta leidt Odette naar de zetel, doet haar zitten)

GUSTA: Kom, zet u nog efkes neer. Om te bekomen. Dan ga ik terwijl mijn ander dingen aantrekken.

BASIEL: Ah ja, die plasticzakken. *(neemt de vele plasticzakken en gaat ermee af)*

ADELINE: Wel, mijn Jef zaliger –God hebbe zijn ziel- zou gelijk hebben. En is mijne schoonzoon dan een bi, het zij dan zo... Misschien is dat te genezen. Ik zal met hem eens naar Lourdes gaan

(Uit de badkamer komen Robin en Norma. Hand in hand. Robin is nu aangekleed)

ROBIN: *(tot Norma)* En vanavond moet gij mij ook zo’n schoonheidsmasker opzetten. En wortels in mijn oren.

(Ze komen de living in)

NORMA: Mams, we hebben goed nieuws.

ADELINE: *(zit nog steeds te wenen)* Ik ook, kindje, ik ook.

NORMA: We gaan niét uit elkaar.

ADELINE: En die Doris, dat schaap?

ROBIN: Dat is gedaan. Punt. Enter.

NORMA: Wij blijven man en vrouw.

ADELINE: Het sacrament van het huwelijk is toch het mooiste wat er bestaat. Ik ga een bedankingsmis laten doen.

ODETTE: *(begint het huwelijkslied te zingen)* Parram papam...

(Basiel op)

BASIEL: Allee... ’t is er eindelijk van gekomen. Alles is ingeladen. Wie wil kan vertrekken. De mand is voor straks als ik mijn Gusta kom halen.

NORMA: Huhum... Basiel... luister eens...

BASIEL: Halt! ‘k Weet het al. Ik ga er direct aan beginnen. *(naar de deur)* De valieskes...de tassen... de dozen... ’t velodinges...

ROBIN: Gij verschiet precies niet.

BASIEL: (keert op zijn stappen terug) Maar jongske toch, na vandaag verschiet ik van niks meer.

GUSTA: Awel, Basiel, da's een goeie start om te herbeginnen. Ik zie u nog gaarne zulle.

BASIEL: Zelfs daar verschiet ik niet van. Gefferdemme neen 'k. (zet zijn pet af, om zijn zweet met zijn zakdoek af te kuisen)

ODETTE: (strompelt uit de zetel) Ik ga naar huis. (neemt het misaal op, opent de mand en stapt erin) Dat ik naar huis ga! (slaat zichzelf met het misaal op haar hoofd, valt de mand in, deksel valt dicht)

BASIEL: En van die verschiet ik ook niet. 'k Zeg het: van niks meer!

ROBIN: Binnenkort moogt ge heel onze verhuis doen.

BASIEL: (nog altijd met pet in de hand, jaknikkend) Verhuis. (overgaand in neenschuddend) Verschiet ik niet van. Maar hier zie, bekijkt dat eens. (neemt een papiertje uit zijn zak) 'k Heb eens naar mijne meter gekeken. Dit is al een tussenstand. (geeft papiertje aan Robin) Allee, 't is nu eigenlijk de eindstand geworden.

(Robin bekijkt het, schrikt, geeft papiertje vlug door aan Norma. Zij bekijkt het vluchtig en schrikt op haar beurt. Ze geeft het door aan Adeline. Ze bekijkt het en schrikt hevig. Ze begint met haar hoofd te schudden en blaast)

ADELIN: Pfff... pfff... pffff!

BASIEL: Wat is dat?

NORMA: Dat is haar manier van verschieten. Komt in orde. (ze begint aan de arm van Adeline te schudden)

BASIEL: Daar verschiet ik niet van dat zij daarvan verschiet.

(Uit de keuken komt Didier gehuppeld)

DIDIER: Of wat denkt ge van een zoet sauske? Vanillesaus misschien. (komt bij Basiel) Maare... maare... maare! Gij hebt een schoon koppeke. (wrijft lief door het haar van Basiel) Schoon koppeke... schieteboontje...

(Basiel schrikt nu wel)

BASIEL: Huuh...huuh...huuh....

ADELIN: Pfff...pfff...pfff...

Ondertussen valt het

DOEK